

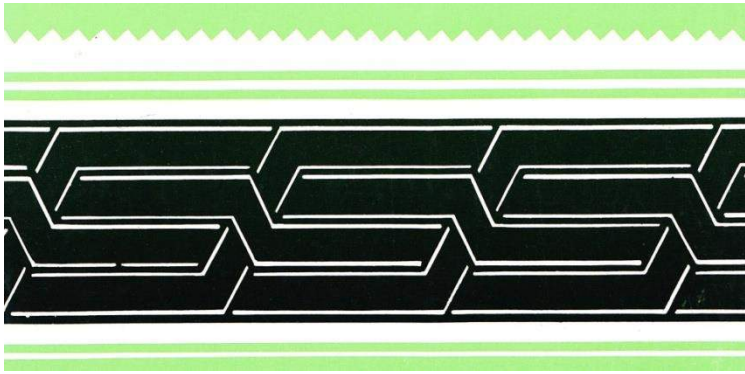
Âlimler de Yanılır mı?

Â L İ M L E R D E Y A N I L I R M I ?

Y A Z A N

A.Celâleddin Karakılıç

2012

Âlimler de Yanılır mı?

ÂLİMLER DE YANILIR MI ?

YAZAN

A.Celâleddin Karakılıç

2012

Âlimler de Yanılır mı?

Besmele, Hamdele, Salvele

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ. لَا الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ. لَا مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ. ط. اِنَّاكَ نَعْبُدُ وَاِنَّاكَ نَسْتَعِیْنُ. ط.
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ، صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ لَا عَجْبَ الْمَعْصُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ.
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدٰیْنَا لِلْاِیْمَانِ وَالْاِسْلَامِ. وَاللّٰهُ یُهْدِیْ مَنْ یَشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ.
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالسَّلَامُ عَلٰی عِبَادِهِ الَّذِیْنَ اصْطَفٰی.
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِهِ وَصَحْبِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِاِحْسَانٍ
اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ.

Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

Bütün âlemlerin Rabb'i, Rahmân ve Rahîm, Din Günü'nün sâhibi olan Allâh'a hamd olsun. Yâ Rabb, biz Yalnız sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizleri doğru yola hidâyet eyle. O kendilerine ni'met verdiklerinin yoluna ilet. Gazâba uğrayanlarınkine ve sapıklarınkine değil.

Bizi, îmân'a ve (fitrat dîni olan) İslâm'a hidâyet eden Allâh'a hamd olsun. Allâh, kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri) doğru yola iletir.

Hamd olsun Allâh'a ve selâm olsun O'nun beğenip seçtiği (kendisinde hayır görüp doğru yola ilettiği) kullarına.

Salât ve selâm, Rasûl'ümüz Hazreti Muhammed üzerine, tayyib ve tâhir olan Âl ve Ashâb'ının üzerine ve Kıyâmet'e kadar ihsân ile Âl ve Ashâb'ına tâbi' olanların üzerine olsun. Âmîn.

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

“Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın”¹

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu, Allâh'a ortak tutmaksızın îmân etmez (şirk koşmadan îmân etmez)”²

¹ -Nisâ', 36.

² -Yüsûf, 106.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ÂLİMLER DE YANILIR MI?

ÖNSÖZ

Sâhib olduğumuz sayısız ni'metlerin en önemlilerinden biri olan **akıl ni'meti**, insana, ta'kîb edeceği yolu aydınlatan bir nûr ve bir meleke olmasına rağmen *-Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehiyelerine göre yöneltilmese-* lehinde ve aleyhinde olan şey'leri idrâk etmek kâbiliyeti konusunda her zaman yanılıp hatâ yapma özelliğine de sâhibdir. Bunun için akla dayanma yanılır, insana dayanma ölür, duvara dayanma yıkılır, ağaca dayanma kurur. Yanılmayan bir kimse varsa o da ezeli ve ebedî olan Esmâü'l-husnâ sâhibi Allâhü Teâlâ'dır.

Bu bakımdan yaratılışın en güzel bir vasfına sâhib olan her insan, yaratan Rabb'inin varlığına, birliğine, noksan sıfatlardan münezze olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğuna şeksiz şübhesiz inanıp O'na yönelerek O'nun emir ve nehiyelerine kayıtsız şartsız teslim olursa, o insanın yanılma, aldanma, aldatma ve hatâ yapma ihtimalleri azaldıkça azalır.

İslâm'ın, birbirine zıt en temel esâslarından biri olan **"Tevhîd"** ve **"Şirk"**, insanlığı yükselten veyâ alçaltan iki ana vasıf olduğundan **Tevhîd** ve **Şirk**'i iyi anlayıp Hakk'a yönelmeye, O'na kayıtsız şartsız teslim olmaya, O'nun emir ve nehiy'lerini gereği gibi yerine getirmeye gayret sarf edip

aklını iyi kullanmasını iyi bilen her insanın en önemli görevi, kendisi ile amel olunması lâzım gelen Allâh'ın hükümlerini doğru bir şekilde öğrenmesi, bu sûretle de inanç ve amellerinde Cenâb-ı Hakk'ın murâdına en yakın bir netîcenin alınmasına çalışması, **nass** karşısında (*ya'nî Kur'ân ve Sünnet ile sâbit olan kat'î hükümler karşısında*) veyâ **emr-i ilâhî** karşısında kendi aklına göre re'y ve kıyâs'da bulunarak isyan eden **İblîs** gibi olmaması, bu şekildeki bir davranış ile veyâ hevâ ve heves ile gizli veyâ açık bir “**Ş i r k**” veyâ “**K ü f r**” yoluna sapmaması, olmalıdır. Bunun için de,

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“**Allâh** (ü Teâlâ), **kimi dilerse onu**, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri), **doğru yola iletir**”.³

âyet-i kerîme'sinde ve

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ.

“**Allâhü Teâlâ, bir kimsenin hayrini dilerse, onu dinde fakih yapar**, (anlayışlı ve bilinçli kılar)”.⁴

hadîs-i şerîf'inde ifâde buyurulan hakikatleri iyi idrâk edip,

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

“**Allâh'a ibâdet** (ve kulluk) **edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın**”.⁵

âyet-i kerîme'sindeki emr-i ilâhî'yi şuurlu bir şekilde yerine getirmesi lâzımdır.

Yüce Rabb'imiz *-bu esâslar dâhilinde-* bizleri ve tüm müslüman'ları, her türlü **gizli** ve açık **şirk** ve **küfr**

³ -Bakara, 213.

⁴ -Buhârî, Kitâbü'l-ilm, Cüz'.1.ss.28

⁵ -Nisâ', 36.

şekillerinden koruyup muradına uygun katkısız bir **Tevhîd** inancına sâhip kıldığı, bu suretle de dünyâda ve âhiretde râzı olduğu, bunun netîcesinde de cennet ve cemâline nâil buyurduğu kullarından eylesin. Âmîn.

A.Celâleddin Karakılıç

17-Aralık-2012

04-Safer-1434

Talas

İslâm Dîni'ne göre
dünyevî ve uhrevî mutluluğun tek yolu,
Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre
inanıp yaşamaktır

Allâhü Teâlâ, **halifelik** vasfı ile yaratmış olduğu kullarının dalâlet yollarına sapmamaları için, *sonsuz rahmetinin bir eseri olarak*, Hazreti Âdem *aleyhi's-selâm*'dan son peygamber Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'a gelinceye kadar göndermiş olduğu tüm peygamberlere Kur'ân-ı Kerîm'in ve İslâm Dîni'nin îmân, amel, ahlâk ve muâmelât esâslarını, *-bir hıkmete mebnî, îmân esâslarına te'sîr etmeyen ba'zı amelî konular hâriç-* teblîğ ettirmiş ve onlardan bu konulara riâyet edeceklerine dâir **kesin söz** almışdır. Fakat bu toplumların ekseriyeti böyle bir ni'metin kadrini bilmeyerek yaptıkları bu mukâveleyi türlü şekillerde bozmuşlar, kendilerine teblîğ edilen dîn kurallarının aslını kaybederek dalâlete düşmüşler, bunun neticesi olarak da dünyevî ve uhrevî azâba-gazâba lâyık olmuşlardır.

Bunun için Allâhü Teâlâ, insanlık âlemi için bir hidâyet rehberi olan Kur'ân-ı Kerîm'inde,

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hıkmle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), diye yaratdım”.⁶

⁶ -Zâriyât, 56.

buyurarak **nass** karşısında, *-ya'nî Kur'ân ve Sünnet ile sâbit olan kat'î hükümler karşısında-* veyâ Allâhü Teâlâ'nın meleklerle hitâben **“Ben, kuru bir çamurdan, sûretlenmiş bir balçıkdan bir beşer (bir halîfe) yaratacağım”, “Ben onun yaratılışını bitirdiğim, ona ruhumdan üflediğim (can verdiğim) zaman siz onun için (onu kible edinerek bana) secde edin,** (veyâ O'nun ve evlâtlarının hizmetine girin)”⁷, emr-i ilâhîsi karşısında, **“Ben O'ndan hayırlıyım. Çünkü beni ateşden yaratdın. O'nu bir çamurdan yaratdın”** diyerek kendi aklına göre re'y ve kıyâs'da bulunarak isyan eden **İblîs** gibi olmamayı, bu şekildeki bir davranış ile veyâ hevâ ve heves ile gizli veyâ açık bir **“Ş i r k”** veyâ **“K ü f r”** yoluna sapmamayı önemle belirtmiş ve Sevgili Rasûlü Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem* vasıtası ile de dünyevî ve uhrevî mutluluğun tek yolunun, **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat** esaslarına göre inanıp yaşamak olduğunu açık bir şekilde tebliğ etdirmiştir ki şu Hadîs-i şerîf'ler bunun şüphe götürmez birer delildir:

سَتَفْتَرُقُ أُمَّتِي عَلَيَّ ثَلَاثَ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً قَالُوا
مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الَّذِينَ هُمْ عَلَيَّ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي.

“Benim ümmetim, yakında yetmişüç fırkaya ayrılacaktır. Bunların hepsi Cehennem'dedir. Ancak birisi müstesnâdır. -O bir fırka kimlerdir? Yâ Rasûle'llâh (denilince)-. Onlar, benim ve ashâbımın bulunduğumuz i'tikad üzere bulunanlar, benim ve ashâbımın gittiği yoldan gidenlerdir”.⁸

⁷ -Hicr, 28-29.

⁸ -Usûl-i Fıkıh Dersleri, ss.84. Büyük Haydar Efendi.
Akâid-i Hayriyye Tercemesi, ss.9. Mehmed Vehbi.

“Bu Hadîs-i şerîfi, Hâkim, Müstedrek'inde rivâyet etmiştir”. Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi.C.11.ss.64-65. Kâmil Miras.
Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi, C.1.ss.78. Ahmed Naim.

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ.

“Ümmetimden dâimâ hakk üzere gâlib ve zâhir, muhâliflerinden kendilerine zarar gelmez bir tâife (kıyâmete kadar) hiç eksik olmayacaktır”⁹

Bunun için Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in gösterdiği bu doğru yoldan gidenlere ve O'nun Sünnet'ine yapışanlara “**Ehl-i sünnet**”, O'nun gösterdiği ve tebliğ buyurduğu ahkâmı, kendi keyf ve arzûlarına göre te'vîl ve tefsîr edip değiştirenlere de “**Ehl-i bid'at**” denilmiştir.

M.Fethullah Gülen'in
Ehl-i Sünnet ve'l-cemâat esâslarına
uymayan görüş ve inanışları

2012 yılının Kasım ayında M.Fethullah Gülen'in “**Kırık Testi 5 İkinci Yağmurları**” isimli kitâbını tesadüfen gördüm ve dikkatle okumaya başladım.

Kitâbdaki konular gayet güzel ve akıcı bir üslûbla kaleme alınmış, kitabda bazı çelişkili ifâdeler bulunmasına rağmen ifâde edilen fikirler okuyanı iknâ edici bir şekilde anlatılmış ve güzel bir senaryo sergilenmiştir ki memnûniyyet vericidir.

Kitâbın 165-179 ncu sayfalarında anlatılan “**Demokrasi Yokluğu**” kısmında ise, şöyle denilmekte ve bu konuların insanlık için faydalı olabileceği savunulmaya çalışılmaktadır:

“**Demokrasi**, temeli Yunan kültürüne dayanan, temel hak ve hürriyetlerin korunmasını bizzat halka ya da

⁹ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarîh Tercemesi, C.1.ss.78. Ahmed Naim.

temsilcilerine bırakan, vatandaşların duygu ve düşüncelerinin ülke idâresinde tesirli olması gerektiği esâsına dayanan bir yönetim şeklidir”.

“Târihî gelişimi itibariyle **demokrasi**, farklı toplumlar tarafından değişik şekillerde anlaşılmış ve farklı tarzlarda uygulanmıştır. Öyle ki, daha Antik Yunan dünyâsında bile **tiran**’lığa (*diktatörlüğe*) karşı halkın kendi kendini idâre etmesi fikri doğmuştur”.

“Ne var ki, şimdiye kadar **Demokrasi**, bu izâfet ve nisbetlerine bakılmadan hep yalın hâliyle ele alınmıştır. Bu sebeble de, dîn-demokrasi münasebetinden söz edenler, **demokrasi ile dînin aslâ bağdaşmayacağını iddiâ etme yanlışlığına düşmüşlerdir**. Onlara göre **dîn**; Allâh’ın hâkimiyetine, **demokrasi** ise milletin re’yine dayanmaktadır”.

“Fakat maalesef, özellikle İslâm ve demokrasi arasındaki bu sathî karşılaştırmada, **-Hâkimiyet, kayıtsız şartsız milletindir-** sözünün, hükümrânlığın -hâşâ- Allâh’tan alınarak insanlara verilmesi ma’nâsına gelmediği; aksine Cenâb-ı Allâh’ın, hükümrânlığı, baskıcı ve zorba bireylerin elinden alıp cumhura ya’nî toplumun üyelerine verdiği hakikati **gözardı** edilmiştir. Bununla berâber, İslâm ve demokrasi söz konusu edildiğinde bunlardan birincisinin **ilâhî, semâvî bir dîn**, diğerinin ise **beşerî bir yönetim şekli** olduğu mutlaka gözönünde tutulmalıdır. **Demokrasi’nin tekâmülünü isteyiş aslâ onun dîn yerine konması ma’nâsına gelmemelidir**. Dînin mukaddesliği ve münezzehiyeti mahfuzdur; dolayısıyla, İslâm ile demokrasinin **kıyaslanması** mevzuu bahis olamaz”.

“Bu itibarla gelişmekte olan bir demokrasi’ye **İslâm’ın katabileceği zenginlik** de mutlaka düşünülmelidir. **Ebedî bir Zât’ın** teveccühünden ve ebediyetden başka hiçbir şey’ ile tatmini mümkün olmayan **insan oğlunun ma’nevî ihtiyaçlarına da cevap verecek** bir **demokrasi’nin geliştirilmesi meselesi** de mütâlea ve müzâkere edilmelidir”.

“**İşte, demokrasi’yi bu denli geliştirip insânileştirmenin yolları aranmalıdır.** Çünkü insan hayâtı, dünyâ ile başlamadığı gibi dünyâ ile de bitmiyor, dünyâ onun için sâdece bir uğrak, o ebediyyen kalacağı bir diyâra, âhiret yurduna gidiyor. Şâyet, **onu idâre eden sistem**, bu gerçeği **görmezlikden gelirse ve kulak ardı ederse**, beşer için çok önemli bir meseleyi **görmezlikden gelmiş ve kulak ardı etmiş olur**”.

“**Demokrasi**, tamamen insânî bir sistem hâline gelerek, insanın maddî-ma’nevî, rûhî ve cismânî bütün ihtiyaçlarına cevap verebilmek üzere bir tekâmül süreci yaşamaktadır. **Bu bakımdan demokrasi, nazarî olarak iyi bir sistem sayılabilir.** Fakat asıl önemli olan onun pratiğe taşınmasıdır. Bir ülkede demokrasi’nin tam olarak uygulanabilmesi için de o ülke halkının **-Demokrasi kültürüne-** sâhib olması gerekmektedir. Toplum fertlerinin demokrasi kültürünü öğrenmeleri ve ona alışmaları da ciddî bir eğitim ile mümkün olabilir”.

“Bu açıdan, öncelikle **Demokrasi’nin** çerçevesi belirlenmeli; o çerçevede millete kendi hakları ve özgürlükleri öğretilmelidir. Bir yandan, fertlerin sorumluluklarını yerine getirmeleri istenirken, diğer taraftan, onlara kendi haklarına sâhib çıkma **cesâreti** de

verilmelidir. Her insana, **Demokrasi**'nin ne vaad ettiği, toplumun bir ferdi olarak kendisinin hangi haklara sâhib bulunduğu ve devlet idâresinde ne türlü bir söz söyleme selâhiyyetinin olduğu gibi hususlar mutlaka öğretilmelidir”.

“Kendi haklarından habersiz ve demokrasi kültüründen mahrum yığınlar olmamalıdır”.

“Demokrasi kültüründen mahrum olan toplumlardaki bu durum, bizim ülkemizde de farklı değildir. Dünyadaki umûmî gidişe paralel olarak, Türkiye’de de belki **Tanzîmat**’dan bu yana Batılı anlamda demokrasiye geçiş vetiresi (*süreci*) yaşanmaktadır”.

“Bununla berâber bizim ülkemizde demokrasi, yer yer pek çok engele takıldı. Zaman zaman kendi öz halkının değerleri ile çatıştı, bazen yerleşik idâreye zıt bir anlayışa dönüştü, bazen de hâkimiyeti elinde bulunduran güçlerin gayzına yenik düştü”.

Bunun için “Maalesef biz, yüz elli senelik bir yolculuktan sonra, varacağımız hedefden daha çok, çıkış noktasının dedikodusu ile birbirimizi kemirip durduk ve içimizdeki **hazımsızlık** sebebiyle demokrasi yokuşunda **rölantide** kaldık. Sürekli çalışıyor görüldük, bazı şeyler yapıyor izlenimi verdik, ama iki adım ileriye gidemedik. **Ne duyguda, ne düşüncede, ne hazımda, ne başkalarını kabullenmede, ne diyalogda ve ne de hoşgörüde gerektiği ölçüde yol alamadık**”.

“Siz ne yaparsanız yapın, bazıları diyaloga asla **-evet-** demiyor; kendileri gibi düşünmeyenleri kat’iyyen

hoş görmüyor, aksine başkalarını sürekli lanetliyorlar. Bunun için de bir yobazlığa muhatap oluyorsunuz”.

“Evet, bu çirkin manzaralar aklıma geldikçe, Mehmet Âkif’in,

Bu hissizlikle cemiyet yaşar derlerse pek yanlış,
Bir millet göster, ölmüş ma’neviyyâtıyla, sağ kalmış.

mısrâlarını hatırlıyorum. O’nun sözlerini mevzumuzla göre değiştirerek,

“-Demokrasi kültüründen mahrumiyetle bu millet yaşar derlerse pek yanlış; bir millet göster o kültürden mahrum olduğu halde sağ kalmış-

diyelim geliyor”.

“Demokrasi kültüründen mahrum olduğumuz **bu hal**, aslında **Batı’nın** ve **Batı kültürünün** bir neticesi olarak hayretle seyr ettiğimiz bu tablonun bir parçasından başka bir şey’ değildir. Bunun için de *-Uzun zaman direnmemize rağmen maalesef, bize âit değerler bir bir yıkıldı- ve -Nesiller, âdetâ harâbeler içinde ki baykuşa döndü-*”.

“Genellikle *-Halkın kendi kendini yönetmesi-* şeklinde tarif edilen demokrasi, temel hak ve hürriyetlerin korunmasını bizzat halka ya da temsilcilerine bırakan, vatandaşların duygu ve düşüncelerinin ülke idaresinde tesirli olması gerektiği esasına dayanan bir yönetim şeklidir”.

“Demokrasinin tatbiki milletten millete, ülkeden ülkeye değişebilmektedir”.

“İsterseniz siz böyle bir anlayışa **-mana boyutlu demokrasi-** de diyebilirsiniz. Yani, insan hak ve hürriyetlerine saygıyı ihtiva eden, din ve vicdan hürriyetini gözeten, aynı zamanda **insanların inandıkları gibi yaşamalarına** da ortam hazırlayan bir demokrasi....”

“**İnsanların ebedle alakalı isteklerini yerine getirme mevzuunda onlara yardımcı olan demokrasi....**”

“**İnsanı maddi-manevi bütün ihtiyaçlarıyla nazar-ı itibara alan ve onun bütün ihtiyaçlarını karşılamayı tekeffül eden olgun demokrasi....**”

“**İşte, demokrasiyi bu denli geliştirip insanileştirmenin yolları aranmalıdır**”.

M.Fethullah Gülen’in
Ehl-i Sünnet ve’l-cemâat esâslarına
uymayan bu görüş ve inanışlarına
cevablar

Evet, Demokrasi ve Demokrasi Kültürü hakkındaki bu övücü ve müsbet satırları, diğer bir ifâde ile **Tevhîd’e** ve **İslâm Dîni esâsları’na zıt** olan bu konuları,

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu, Allâh’a ortak tutmaksızın îmân etmez (şirk koşmadan îmân etmez)”¹⁰

¹⁰ -Yüstif, 106.

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

“Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın”.¹¹

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ج وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا.

“Muhakkak ki Allâhü Teâlâ, kendisine şirk (ortak, eş) koşulmasını aslâ mağfiret etmez (bağışlamaz). Bundan başkasını (şirkden başka olan günahları), dilediği kimseler için (kendisinde hayır gördüğü kimseler için) mağfiret eder (bağışlar). Kim Allâh'a şirk koşarsa, muhakkak ki o, çok büyük bir günah ile iftirâ' etmiş olur”.¹²

يَا بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ط إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ.

“Oğulcağızım, Allâh'a ortak koşma. Şübhesiz, şirk, çok büyük bir zulümdür”.¹³

âyet-i kerîme'lerinin ışığı altında okuduğum zaman, âdetâ şok oldum ve büyük bir hayal kırıklığına uğradım. Çünkü ilmi ile âmil hanîf bir İslâm âliminin, burada anlatılmaya çalışılan Demokrasi ve Demokrasi Kültürü konularının İslâm Dini ile berâber mütâlea edilmesinin bir şirk olacağını, Tevhîd'e ve İslâm Dini esâslarına aykırı bulunacağını bilmemesi mümkün değildir.

Çünkü, konular anlatılırken büyük bir dikkatle ve ustaca bir uslûb ile telkin edilip kabul ettirilmeye çalışılan İslâm dışı beşerî bir sistem olan Demokrasi inancının ve Demokrasi

¹¹ -Nisâ', 36.

¹² -Nisâ', 48.

¹³ -Lukmân, 13.

kültürünün temel esâslarının, **İslâm Dîni esâslarına** aykırı olmayacağı, bu sistemin insanlar için büyük faydalar sağlayacağı, İslâm Dîni esâslarından da istifâde edilerek daha da geliştirilip tekâmül ettirilmesi, bu sûretle de Demokrasi kültürüne inanan insanların tam olarak demokrasi'ye alıştırılması neticesinde **insanlığın arzuladığı dünyevî ve uhrevî güzel bir mutluluk** getireceği vurgulanmakta, bu suretle de İslâm Dîni'nin i'tikâd, ibâdet, ahlâk ve muâmelât esâsları ile bir çatışma ortamına sürüklenmesinin **önüne geçileceği** ifâde edilmeye çalışılmaktadır.

Halbuki Cenâb-ı Hakk Kur'ân-ı Kerîm'inde,

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Kendiniz bilib dururken, hakk'ı bâtil'a karıştırıp da gerçeği gizlemeyin”.¹⁴

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Ey ehl-i kitâb, neden doğruyu eğriye (hakk'ı bâtil'a) karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?”.¹⁵

buyurduğu gibi, kullarının dünyevî ve uhrevî mutluluğunu isteyen Allâhü Teâlâ, **Rabb** isminin muktezâsı ve **sonsuz rahmeti**'nin bir eseri olarak sevgili rasûlü Hazreti Mehammed *aleyhi's-selâm* vasıtası ile bizlere teblîğ ettirmiş olduğu Kur'ân-ı Kerîm'inde ve İslâm Dîni esâsları'nda, insanlığın muhtaç olduğu en doğru yolun ve kendisini idâre edecek en doğru sistemin **kendi ilâhî sistemi** olduğunu belirterek,

¹⁴ -Bakara, 42.

¹⁵ -Âl-i İmrân, 71.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ فَف

"**Hak dîn**, (insanları dünyevî ve uhrevî mutluluğa erdiren gerçek düzen, gerçek sistem, gerçek rejim, gerçek inanış), **Allâh indinde (ancak) İslâm'dır**".¹⁶

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا.

"**Bu gün sizin dîninizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size dîn olarak İslâm'ı beğenip seçtim, ondan (ve onun îcâblarını yerine getirenlerden) râzı oldum**".¹⁷

buyurmakta; bundan sonra da her türlü dünyevî ve uhrevî felâketin sebebi olan,

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ.

"**Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine uyarsa) ondan (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhirette de en büyük zarara uğrayanlardandır**".¹⁸

esâsını ifâde ederek İslâm dışı fikir, görüş, sistem, düzen, rejim ve inanırlara gönül vermememizi emr etmektedir.

Ayrıca, dünyâda ve âhirette felâh bulup mutlu olmamız için de,

¹⁶ -Âl-i İmrân 19.

¹⁷ -Mâide, 3.

¹⁸ -Âl-i İmrân, 85.

فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ط إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ.

"Maiyyetindeki tevbe edenlerle berâber, *emr olunduğun (uz) gibi dosdoğru ol (unuz). Aşırı gitmeyin. Çünkü O, ne yaparsanız (hepsini) hakkıyla görücüdür*".¹⁹

فَلِدَلِكِ فَادْعُ حَ وَأَسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ حَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ حَ

"İşte bunun için sen (onları Tevhîd'e) da'vet et. Emr olunduğun gibi dosdoğru ol. Onların hevâ (ve heves) lerine uyma...".²⁰

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِيُبْلِغَكُمْ فِي مَا آتَيْكُمْ

"O, sizi yer yüzünün halifeleri yapan, sizi, size verdiği şey'lerde, imtihâna çekmek için, kiminizi derecelerle kiminizin üstüne çıkarandır".²¹

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ط قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ.

"Bu (İslâm ve Kur'ân) Rabb'inin dosdoğru yoludur. Biz âyet'leri, aklını başına alıp düşünecek bir toplum için (apaçık) beyan etmişizdir".²²

hakikatlerini emr ederek şu îkâzları yapmakda ve aklımızı başımıza toplayıp sonunda büyük bir pişmanlık içinde; "Eyvâh! aldanmışım, aldatılmışım diyerek" yakınmayalım diye bizi uyarmaktadır.

¹⁹ -Hud, 112.

²⁰ -Şûrâ, 15.

²¹ -En'âm, 165

²² -En'âm, 126.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ...

"**Hepiniz toptan Allâh'ın ipine** (Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dîni esâslarına) **sımsıkı sarılın. Parçalanıp dağılmayın,** (fikir, görüş, yorum, inanç ve düşünce ayrılıkları ile gurup gurup, cemâat cemâat, ekol ekol, parti parti olmayın. İslâm Dîni'nin gösterdiği yolda birlik ve berâberliğinizi koruyarak) **Allâh'ın üzerinizdeki ni'metini düşünün".**²³

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ.

"**Allâh'a ve O'nun Rasûlüne itâat edin.** (Fikir, görüş, yorum, inanç ve düşünce ayrılıkları ile) **birbiriniz ile çekişip didişmeyin. Sonra korku ile za'fa düşersiniz. Rüzgarınız** (kuvvet ve kudretiniz kesilip) **gider.** (Allâh'ın size olan yardımını kesilir. Kuvvetiniz ve devletiniz yok olup gider). **Bir de sabr** (-u sebât) **edin,** (sıkıntılara katlanın). **Çünkü Allâh, sabr edenlerle berâberdir".**²⁴

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۗ

"**Siz, kendilerine ap-açık delil'ler, âyet'ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilâfa düşenler gibi olmayın. İşte onlar** (ın hâli) : **En büyük azâb onlarındır".**²⁵

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ قَلِيلًا مِمَّا تَدَّكَّرُونَ .

²³ -Âl-i İmrân, 103.

²⁴ -Enfâl, 46.

²⁵ -Âl-i İmrân, 105.

“Rabb’inizden size indirilen (Kur’ân-ı Kerîm) e uyun. Ondan başka (larını) velf’ler (edinib de onlar) a uymayın. Ne kadar az öğüt tutuyorsunuz?”²⁶

فَسَلُّوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.

“Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikr’e (Kur’ân’ı bilen âlimlere, mü’min’lere) sorun”²⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ.

“Ey îmân edenler, hep birlikde silme (İslâm’a, barışa, dünyâ ve âhiret selâmetine) girin. (Tevhîd esâslarına bağlı kâmil, olgun, iyi, takvâ ve ihlâs sâhibi birer müslümân olun. Ayıp ve kusurlardan uzak bulunun). Şeytanın adımları ardına düşmeyin (şeytânî yollara sapmayın, Deccâl’lerin, Tâğut’ların, Mücrim’lerin ve Bâtıl fikirlerinde isrâr edip büyüklük taslayanların peşinden gitmeyin). Çünkü o (onlar), sizin için ap-açık bir düşmandır”²⁸

✱

✱ ✱

Demokrasî, özgürlük, hoşgörü ve İlmî İslâmîyet nâmı altında, “Orta Doğu Projesi” gibi siyâsî ve şeytânî bir proje ile fitne, fesad, şirk ve küfrün öncülüğünü yapanların Müslüman’lara düşmanlığı

Evet, bu ve buna benzer âyet-i kerîme ve Hadîs-i şerîf’lerin ışığı altında konuyu mütâlea ettiğimiz zaman, içinde

²⁶ -Ra’d, 3.

²⁷ -Enbiyâ, 7.

²⁸ -Bakara, 208.

yaşadığımız şu zamanda, **Demokrasi** ve **özgürlük** nâmı **altında**, kendi çıkarlarını ve mel'un emellerini gerçekleştirmek maksadı ile “**Orta Doğu Projesi**” gibi siyâsî ve şeytânî bir proje ile fitne, fesad, şirk ve küfrün öncülüğünü yaparak kendilerine karşı koymaya çalışan Müslümân'ları terörist damgası ile damgalıyarak,

“Teröristler, Ortadoğu'da Demokrasi'nin gelişmesini istemiyorlar”. “Özgürlüğün ilerlemesini durdurmaya çalışıyorlar”.

diye feryâd eden Deccâl-vârî insanların ve ABD başkanı'nın çalışmalarını hatırlıyoruz. Çünkü, Irak işgâli esnasında bir televizyon programında Buch'un konuşmalarını izlerken “*Türkiye’de bir hareket yapmamız lâzım gelirse bizim Diyanet İşleri Başkanımız hazır*” diyen Buch’a, “*Kim o*” diye sorulunca “*Fethullah Gülen*” dir cevabını verdiğinin bizzât şâhidiyim.

Bu şekildeki fikir ve davranışlar, “**İhlî Müslüman’lık**” nâmı altında, acebâ **Batılılaşmayı, Avrupa kânunlarını, Demokrasi inançlarını ve Demokrasi kültürünü** ve **ABD çıkarlarını** Müslümân'lar arasında yaygın bir hâle getirip İslâm inanç ve esâslarını tahrîf edici danışıklı-döğüşüklü- iki yüzlü birer çalışma mıdır?

Eğer bu çalışma ve gayretler böyle bir çalışma ise, şu âyet-i kerîme’de ifâde buyurulan hususlara göre, Müslümanları helâke götürmek ve dinlerini karma karışıp edip içinden çıkılmaz bir hâle getirerek müslümanları, **Tevhîd, Şirk, küfür** ve **nifâk** konularını ve **İslâm Dîni esâslarını, göremez, işitemez, anlayamaz** bir hâle getirmekden başka bir netîce doğurmaz.

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءَهُمْ لِيُزْدُوهُمْ
وَلِيُلبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يُمْتَرُونَ.

“**Böylece onların** (bâtılı endâd edinip Allâhâ eş koşan müşriklerin), (hem fikir olan) **ortakları**, (Allâh’a eş koşan) **müşriklerden çoğuna, -hem onları helâke düşürmek, hem de kendilerine karşı dinlerini karma karışık edip bozmak için-, evlâtlarını öldürmeyi** (doğru yoldan saptırıp dalâletde bırakmayı; tevhîd, şirk, küfür, nifâk ve İslâm esâslarını göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmeyi) **süslü** (güzel bir şey’ imiş gibi) **gösterdi. Allâh dileseydi, bunu yapamazlardı. O halde onları, uydurdukları (iftirâları) ile baş başa bırak**”.²⁹

Bu âyet-i Kerîme’de belirtildiği gibi bir toplum içerisinde bulunan iktidar sâhibi insanların, şeytanın ve şeytânî insanların telkin ettikleri vesvese ve kuruntulara kapılıp doğruyu yapıyoruz zannı ile inanıp tatbik etmeye çalıştıkları İslâm dışı küfür, şirk, nifâk ve isyan sistemlerini, “**Biz ancak islâh edicileriz**”³⁰ gibi bir kılıf giydirerek, akla ve hayâle gelmedik bin bir türlü desîse ve felsefeler ile idâre ettikleri halkı, İslâm yolundan ayırıp şirk, küfür, nifâk ve dalâlet yollarına götürdükleri, her zaman ve her yerde görülen netîcelerdendir.

Aşağıdaki âyet-i kerîme, böyle mal, mülk, servet, makam ve söz sâhibi **kimselerin**, başında buldukları toplumlari nasıl idâre edip bâtıla yönlendirdiklerini ve onlara İslâm dışı küfür, şirk, dalâlet ve isyân yollarını nasıl benimsetmeye

29 -En’âm, 137.

30 -Bakara, 11.

çalıştıklarını, açık bir şekilde ifâde buyurup gözlerimizin önüne bir ibret levhası olarak sermektedir:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَارًا مَّجْرِمِينَ لِيَمْكُرُوا فِيهَا ط وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

"**Biz, her şehir ve kasabada,** (mal, mülk, servet, makam ve söz sâhibi) **büyüklerini,** -*başında buldukları topluma örnek olup onları hidâyet yoluna mı, yoksa dalâlet yoluna mı sevk edecekler diye- îman ve küfür arasında muhayyer bıraktık. (Peygamberimiz onlara doğru yolu göstermesine rağmen onların ekseriyyeti küfür ve şirk yolunu tercih etdiler. Biz de). **oraların günahkârlarını, o yerlerde** (rahmetimizin bir eseri olarak mühlet verip kendi amellerine kendilerinin şâhid olup bir i'tiraz haklarının bulunmaması için) **hilekârlık etsinler** (hîle ve desîdelerine devam etsinler) **diye, büyük adamlar** (tanınmış büyükler) **yapdık.** (Onları imtihân etmek için onlara böyle bir imkân verdik). **Halbuki onlar hilekârlığı başkasına değil, kendilerine yaparlar da farkında olmazlar".**³¹*

Hakikat bu şekilde olduğu halde, böyle insanlar, "**Biz ancak islâh edicileriz**" zannına kapılıp kendi kendilerini dünyevî ve uhrevî felâketlere sürüklediklerinin farkında olmadıkları gibi,

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ.

"**Allâh, emrinde** (hâkim ve hukmünde) **ğâlibdir**".³²

âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulduğu üzere Allâhü Teâlâ'nın her emrinde **Hâkim, Hakîm** ve her işinde **Gâlib**

³¹ -En'âm, 123.

³² -Yûsuf, 21.

olduğunu da düşünüp bilmezler ve (اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ مَلِيْكٌ مُّقْتَدِرٌ) :
Allâh'ım, şübhesiz Sen, Melik-i muktedir'sin) diyemezler.

Halbuki bunların hepsi, ezeldeki ruhlar âleminde, Allâhü Teâlâ'nın “**Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?**” hitâbına karşı “**Evet, Rabb'imizsin, biz buna şâhidlik edenlerdeniz**” diyerek Allâhü Teâlâ'nın varlığını, birliğini ve noksan sıfatlardan münezze olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğunu kabûl ve tasdîk edib O'nun terbiye ve emânetini kabûl etmiş, buna şâhid olduğunu teahhüd edib kabullenmiş, bu sûretle de ezelf bir “**Ahd ve zimmet**” altına girerek Allâhü Teâlâ ile bir **mukâvele** yapıp ahidleşmişler ve bu inanç duygusu ile berâber dünyâyâ getirilmişlerdir ki şu âyet-i kerîme ve hadîs-i serif, bunun en açık bir delilidir:

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ فِطْرَتَ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ۗ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۗ وَلَكِنَّ اللّٰهَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ .

“**O halde (Habîbim), yüzünü bir Hanîf (Muvahhid) olarak, dîne, Allâh'ın o fitratına (İslâm fitratına) çevir ki O, insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allâh'ın yaratışında (hiç bir) değişme olmaz. Bu, dimdik ayakta duran bir dîn'dir. Fakat insanların çoğu bilmez**”.³³

مَا مِنْ مَّوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يمجِّسَانِهِ .

“*Her doğan çocuk muhakkak İslâm fitratı üzerine dünyâyâ gelir. Sonra anası ile babası onu (Yahûdî ise) Yahûdî, (Nasrânî ise) Nasrânî, (Mecûsî ise) Mecûsî yapar*”.³⁴

³³ -Rûm Sûresi, âyet 30.

³⁴ -Sahîhu'l-Buhârî, Cüz'.2. Kitâbü'l-cenâiz,ss.120.

Bu günlerde bir kısım ilim ehli kimselerin, **beyindeki inanç merkezini** bulduklarını söylemesi de, bu inanç duygusu ile dünyaya gelişin ayrı bir kanıtıdır. Çünkü, başlarının son derece sıkıldığı ızdırâr zamanlarında, en inâd kâfirlerin bile, derinden derine Yaratana bir ilticâ' hissi duymaları bundandır. Bunun için de her insanın fitratında (*yaratılışında*), vicdânının derinliklerinde, bir “**Hakk**” duygusu, bir “**Ma’rifetü’llâh : Allâh’ı bilme ve O’na inanma duygusu**” gizlidir.

İslâm ve Müslüman düşmanı
koyu Hristiyan Rûm asıllı Sava Paşa'nın
mel'un fikir ve çalışmaları

Üzerinde düşünülmesi ve inanılması gereken en önemli konu, “**Ma’rifetü’llâh : Allâh’ı bilme ve O’na inanma duygusu**” olunca, İslâm Dîni’ni en iyi bir şekilde tetkik ettikten sonra Müslüman’ları helâk edip perişan etmek için müslümânlara kabûl ettirmek istedikleri **Avrupa kânunlarını** ve **bunların İslâm’a ve Müslüman'lara bir zarar vermeceği konusunu**, şeytânî ve siyâsî bir üslûp ile kabul ettirmeye çalışan İslâm ve Müslüman düşmanı koyu Hristiyan Rûm asıllı -*Tanzîmat mahsulü*- Osmanlı paşası **Sava Paşa'nın** şu mel'un emellerini ve sözlerini hatırlamamak mümkün değildir.

“*Gâyemiz, Türkiye’de yüksek tahsil işlerini idâre edenlere, İslâm Hukûku tadrîsâtının, yalnız kifâyetsiz bulunduğunu değil, aynı zamanda zararlı olduğunu da ihsas etmek*”

(anlatmak) dır. İslâm Hukûku ma'bedinin kapısını açacak olan anahtar, Hukûk Nazariyatı 'dır".

"Bir Müslümân, ne kadar i'tikâd'ı zayıf olursa olsun, din değiştirmedeği takdirde, hiç bir hâdisenin sıhate mukârin olup olmamasına (doğru olup olmadığına) o hâdis, İslâmî'leştirilmedikden (İslâmî bir kılıf giydirilmedikden) sonra inanmaz".

"Bütün hükümlerin ve istenilen şey'lerin, İslâmî'leştirilmek sûretiyle dinî temellere istinad etdirilmesi ve bunun neticesi olarak da bu hakikatlerin kabûlü değil aynı zamanda riâyet olunması mecbûriyeti altına sokulması da, Muhammedî Kânûn'daki menbaların (kaynakların) çokluğu dolayısıyla güç bir mes'ele değildir".³⁵

"Gerek İslâm kitlesindeki **mukâvemeti** kırmak, gerekse bu mukâvemetin vücûde gelmesini **önlemek** için, kabûlü tavsiye edilen husûsların, hiç bir vechile Muhammedî Hukûk'a muhâlefet arz etmediğini isbât etmek lâzımdır. Bu da İslâm Hukûku'nu bilenler için, kolay denilecek kadar imkân dâhilinde bulunan bir keyfiyettir".

"Böyle bir hâlin en amelî ve basit ilâcı, müslümânlara kabûl etdirilmek istenilen **Avrupa kânunlarının İslâmî'leştirilmesinden** ibâretdir".³⁶

³⁵ -İslâm Hukûku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd, C.1.ss.13-15. Sava Paşa. (1892 târihli Fransızca aslından Türkçe'ye çeviren, Bahâ Arıkan). Diyanet İşleri Reisliği Yayınları. Sayı 43. Yeni Matbaa. Ankara. 1955.

³⁶ -Aynı eser, C.2.ss.6. Sava Paşa.

Sava Paşa, -*kendi ifâdesine göre*- Rum asıllı koyu bir Hristiyan'dır. Küçük yaştan i'tibâren İslâm İlimleri'ni öğrenmeye başlamış, en büyük ilim adamlarından İslâm'ın bütün özelliklerini öğrenmiş, buna rağmen kendisine hidâyet nasîb olmamışdır.

Patrik Gregorius'un Rus Çarı I.Aleksandr'a
yazdığı mektub
“(Müslüman) Türkler nasıl mahvedilir”

Bu mel'un çalışmaların bir benzerini de, daha evvel **“Türkler nasıl mahvedilir”** konusunda uzun çalışmalar yapan patrik Gregorius'un Rus Çarı I.Aleksandr'a yazdığı bir mektubda dile getirilmiştir ki , o zamanki Rus elçisi General İdnadyef, *-bu konu ile ilgili olarak-* hâtıratında şöyle diyor:

“Türkleri, maddeten ezmek ve yıkmak mümkün değildir. Çünkü Türkler çok sabırlı ve mukâvemetli insanlardır. Gâyet mağrurdurlar ve izzet-i nefis sâhibidirlere. Bu hasletleri de, dinlerine bağlılıklarından, kadere rızâ göstermelerinden, an'anelerinin kuvvetinden, Padişahlarına, kumandanlarına, büyüklüklerine itâat duygularından gelmektedir”.

“Türkler zekidirler ve kendilerini müspet yolda sevk ve idare edecek reislere sahip oldukları müddetçe de

“Biz bir Hristiyanız. Fakat öyle bir Hristiyan ki bütün insanları seven ve herkese karşı âdil olmak isteyen bir Hristiyan. İşte bu prensipler ki bir Hristiyan olarak Hazreti Muhammed'in kânununu tetkik ediyoruz”. (Aynı eser, C.1.ss.13).

Gibi davranışları ile nüfûzunu artırmış, İkinci Abdü'l-Hamîd zamânında bir çok önemli görevlerde bulunmuş, Osmanlı umûmî vâlisi, Hâriciye ve Nâfia nâzırı (*bakantı*) olmuş, daha sonra da İstanbul'dan ayrılarak Paris'e giderek son yıllarını orada geçirmiş, *“İslâm Hukûku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd”* adlı iki ciltlik eserini orada yazmış ve (1892) de Fransızca olarak neşretmiştir.

Eser, uzun yıllar sonra, Temyiz Mahkemesi reislerinden Bahâ Arıkan tarafından Türkçe'ye terceme edilerek (1955) yılında Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından bastırılmış ve ba'zı hatâlar, kitabın sonundaki bir cetvelde gösterilmiştir.

Bu kitâbda *-Osmanlı Devlet başkanına, aile reisine, itâat esâsıdır-* gibi birlik ve berâberliğin temeli olan mühim konuların dile getirilmesi ve Osmanlı düşmanlarının dikkâtine sunulması, kanaatimizce, Osmanlı devlet otoritesinin yıkılmasında büyük rol oynamıştır.

çalışkandırlar. Gayet kanaatkârdırlar. Onların bütün meziyetleri hatta kahramanlık ve şecaat duyguları da geleneklerine olan bağlılıklarından, ahlâklarının selabet ve safiyetinden, bilhassa dinî ve manevî hayatlarını tanzim ve tedvin eden şahsiyetlere olan bağlılık ve hürmetlerinden gelmektedir”.

*“Türkleri evvela bu din ve manevî şahsiyetlerinden mahrum bırakmak, buhran anlarında irşâd vazifesini ifa edecek şahsiyet ve mihraklardan nasipsiz kılmak icap eder. Bunun da kestirme yolu dinî ve manevî hayatı temsil eden teşkilat ve şahsiyetleri, milletleri üzerinde etkili kudret olmaktan çıkartmaktır. **Halkı da millî ve manevî geleneklerine uymayan dış telkin ve fikirlerle tahrip edip millî ve ma’nevî değerlerine uymayan fikir ve hareketlere onları alıştırma’dır”.***

“Türkler dış yardımı reddederler, haysiyet duyguları buna manidir. Veleve ki, geçici bir zaman için zahiri kuvvet ve kudret verse de, Türkleri dış yardıma alıştırma’dır.

“Maneviyatları sarsıldığı gün kendilerinden şeklen çok kuvvetli, kalabalık ve zâhiren hakim kuvvetler önünde zaferle götüren asıl kudretleri sarsılacak ve maddi vasıtaların üstünlüğü ile yıkmak mümkün olacaktır...”

*“Bu sebeble Osmanlı Devletini tasviye için mücerred olarak harb meydanındaki zaferler kâfi değildir. Hattâ sâdece bu yolda yürümek, Türklerin haysiyet ve vekârını tahrik edeceğinden hakikatlere nüfuz edebilmelerine sebep olabilir. **Yapılacak olan, Türklere bir şey’ hissettirmeden bünyelerindeki bu tahribi tamamlamaktır”.***

*“Benim Osmanlı Devleti nezdinde vazifede olduğum esnâda bu teşhisler tamamen isâbetle tecelli etti”.*³⁷

Böyle bir mektubun içeriğindeki konulardan,

“Halkı da millî ve manevî geleneklerine uymayan dış telkin ve fikirler ile tahrip edip millî ve ma’nevî değerlerine uymayan fikir ve hareketlere onları alıştırmaktır”.

“Yapılacak olan, Türklere bir şey’ hissettirmeden bünyelerindeki bu tahribi tamamlamaktır”

Cümleleri; Sava paşa’nın,

“Böyle bir hâlin en amelî ve basit ilâcı, müslümânlara kabûl etdirilmek istenilen Avrupa kânunlarının İslâmî’leştirilmesinden ibâeretdir”.

sözleri ile aynen örtüşmektedir ki üzerinde ibretle durulması lâzım gelen en önemli bir konudur.

İlmi ile âmil din adamlarının devlet başkanlarını uyarışı

Bunun da ötesinde daha yıllarca önce, Yavuz gibi sert bir padişaha, *“Şeriat’in hükmünden ayrılırsan hal’ine fetvâ veririm!”* diyebilecek kadar sözünü sakınmamasıyla şöhret kazanan, adâlet’de ve şeriat’de kılı kırk yaran büyük âlim ve velî **Şeyhü’l-İslâm Zembilli Ali Cemâlî Efendi**’nin, İstanbul’a bol su getirmekle ve İslâm’a uymayan ba’zı Avrupaî tarzda yeni kânunlar koymakla iftihar eden genç

³⁷ -Târih Konuşuyor, ss.69-70. Cemâl Kutay.
Yeni Mesaj Gazetesi internet arşivi.16-Şuhbat-2011.

Kânûnî'ye, “*Pâdişahım, Avrupaî kânunlar koymakla öyle bir halt ettin ki, getirdiğin sular, Kıyâmet'e kadar üzerine aksa temizleyemez*” şeklindeki ikaz ve irşadları, genç padişahı bu yanlış yoldan döndürmüş, hakka ve adâlete yönelmiş, tavsiyeleri onun tarafından emir sayılıp yerine getirilmeye başlanmıştır.³⁸

Çünkü,

مَنْ سَنَّ (فِي الْإِسْلَامِ) سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا.

وَمَنْ سَنَّ (فِي الْإِسْلَامِ) سُنَّةً سَيِّئَةً فَعَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ وِزْرِهِمْ شَيْئًا.

"Bir kimse (*İslâm'da*) güzel bir sünnet (*âdet*) ortaya çıkarıp korsa (*iyi ve güzel bir çığır açarsa*), onun ecri (*sevâbı*) kendisine verileceği gibi, kıyâmete kadar onu yapanların (*o yolda gidenlerin*) ecri (*sevâbı*) da ona verilir. Bununla berâber onu yapanların (*o yolda gidenlerin*) ecrinden (*sevâbından*) da hiçbir şey' eksilmez".

"Bir kimse (*İslâm'da*) kötü bir sünnet (*âdet*) ortaya çıkarıp korsa (*kötü bir çığır açarsa*), onun günâhı kendisine verileceği (*yükletileceği*) gibi, kıyâmete kadar onu yapanların (*o yolda gidenlerin*) günâhı da ona verilir (*yükletilir*). Bununla berâber onu yapanların (*o yolda gidenlerin*) günâhından da hiçbir şey' eksilmez".³⁹

³⁸ -Şeyhü'l-İslâm Zembillî Ali Cemâlî Efendi: Evinin dışına nâdir çıkması, fetvâlarını bir zembile koyup dairesinden aşağı sarkıtması ile tanınmış bir âlimdir.

Muhtaşem Kânûnî Sultan Süleyman ve Hürrem Sultan, ss.169.Yavuz Bahadıroğlu.

³⁹ -Riyâzü's-Sâlihîn, C.1. ss.166-168.(174 nolu Hadîs-i şerif). Muhyiddin Nevevî. (Hasan Hüsnü Erdem ve Kıvâmüddin Burslan). (Müslim'den).

Muhâdarâtü fî Usûli'l-Fıkhi alâ Mezâhibi Ehli's-Sünneti ve'l-İmâmîyye, Cüz'. 1. ss.143. Bedru'l-Mütevellî Abdü'l-Bâsit

Hadîs-i şerîf’inde belirtildiği üzere, herhangi bir işin başlangıcında yapılan küçük bir hatâ, ileriki zamanlarda yapılacak işlerde; *-bi’l-hâsa temeli İslâmî esâslara göre-* belli esâslar ve kurallar üzerine kurulmuş bulunan Osmanlı İmparatorluğu gibi büyük bir devlet bünyesinde büyük sorumluluklara, zararlara, gediklere ve tahribatlara sebep olacağından, *-Osmanlı Devleti’nin son zamanlarında ve ecdadımızın binbir türlü güçlüklerle kurmuş olduğu Türkiye Cumhuriyeti devletinde yıllardan beri çağdaş medeniyet seviyesine çıkacağız sevdâsı ile yapıldığı gibi-* kendi değerlerimizden bir bir koparak körü körüne bir taklitçiliğe kapı açmaya bir başlangıç olacağı için büyük âlim ve velî Zembilli Ali Efendi tarafından yerinde bir tepki gösterilerek *-Kânûnî gibi büyük bir devlet adamının şahsında-* ondan sonra gelecek tüm devlet adamları uyarılmaya çalışılmıştır ki, ibret alıp kör bir taklitçilikle *Avrupa kânunlarının İslâmî’leştirilmesi sevdâsından* vaz geçmesini bilenlere ne mutlu.

**Avrupa kânunlarına İslâmî bir kılıf giydirilerek
İslâm’a ve Müslümân’lara bir zararı yokmuş gibi
gösterilmesi**

Konumuzun aslını ve esâsını, “*Avrupa kânunlarının İslâmî’leştirilmek sûretiyle İslâm’a ve Müslümân’lara bir zararı yokmuş gibi gösterilmeye çalışılması*” teşkil ettiğine göre, bir taraftan Müslümân olduğunu söylediği halde diğer taraftan da lâiklik, demokrasi, sınırsız bir özgürlük ve hoşgörü felsefesi peşinde koşarak bunlardan da vaz geçilmesinin mümkün olmadığı inancına sâhip olan, bu suretle de Allâhü

Teâlâ'nın hiç sevmediği bir şirkin ve küfrün içine düşmüş bulunan bu günkü Müslümân'ların hâli, Mûsâ *aleyhi's-selâm* ile İblîsin şu kıssasına benziyor. Şöyle ki:

Bir gün, Mûsâ *aleyhi's-selâm* ile buluşan İblîs, konuşma esnâsında “*Yâ Mûsâ, Rabb'ine duâ etsen de beni de afv ve mağfiret etse*” demiş, O da böyle bir isteğin kabulü için Allâhü Teâlâ'ya duâ edince, Allâhü Teâlâ da, “*Âdeme secde etsin de afv ve mağfiret edeyim*” deyince, “*Yooo. Ben O'na secde etmem, Çünkü beni ateşden halk etdi, O'nu toprakdan. Onun için ben ondan hayırlıyım, bunun için de Rabb'im bu emrini yerine getiremem mümkün değildir*” diyerek şirkinden ve küfründen bir an dahî vaz geçmiyeceğini bir kere daha ifâde edip ortaya koymuşdur.

İçinde bulunduğumuz şu zamandaki bir kısım Müslümanların hâli de aynen İblisin bu hâline benziyor. Çünkü bir taraftan “*Ben Müslüman'ım*” diyerek İslâm'dan ve Mülümanlık'dan vaz geçmiyor, diğer taraftan da “*Bu zamanda şariat esâslarına göre amel etmek mümkün değildir, onun için lâiklikden, demokrasiden, özgürlükten ve sınırsız bir hoşgörüden de vaz geçmeyiz*” diyerek şirkin ve küfrün içinde yaşamayı dört günlük dünyâ hayatı için gerekli buluyor. Bu suretle de kendilerine sayısız ni'metler veren Rabb'inin emir ve nehitlerini, kendisinin ve diğer insanların mutlu bir hayat yaşamaları için -**hâşâ**- kifâyetsiz görüyor ki yukarıda geçen şu âyet-i kerîme'lar bunun en güzel bir delilidir:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu, Allâh'a ortak tutmaksızın îmân etmez (şirk koşmadan îmân etmez)”.⁴⁰

⁴⁰ -Yüstüf, 106.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Kendiniz bilib dururken, hakk’ı bâtil’a karıştırıp da gerçeği gizlemeyin”.⁴¹

*

* *

Avrupa kânunlarının ve Demokrasî Kültürü’nün,
Özgürlük ve sınırsız bir hoş görü nâmı altında
İslâmîleştirilmesi, siyâsî çıkarların
başka bir yönden telkin şekli midir?

Bu mel’un çalışmaları göz önünde bulundurduğumuz zaman, insanın aklına, bir İslâm âlimi olan **M.Fethullat Gülen Hoca Efendi**’nin Demokrasî hakkındaki bu fikir, yorum ve görüşleri de, acebâ Müslümân’lara kabul ettirilmek istenilen **Avrupa kânunlarının, Demokrasî inançlarının ve Demokrasî Kültürü’nün, -Özgürlük ve sınırsız bir hoş görü nâmı altında- İslâmîleştirilmesinin ve siyâsî çıkarlarının başka bir yönden telkin şekli midir?** Sorusu akla geliyor. Çünkü,

“Maalesef biz, yüz elli senelik bir yolculuktan sonra, varacağımız hedefden daha çok, çıkış noktasının dedikodusu ile birbirimizi kemirip durduk ve içimizdeki **hazımsızlık** sebebiyle demokrasi yokuşunda **rölantide** kaldık. Sürekli çalışıyor göründük, bazı şeyler yapıyor izlenimi verdik, ama iki adım ileriye gidemedik. **Ne duyguda, ne düşüncede, ne hazımda, ne başkalarını kabullenmede, ne diyalogda ve ne de hoşgörüde gerektiği ölçüde yol alamadık**”.

⁴¹ -Bakara, 42.

sözleri ve buna benzer diğer fikir, yorum ve görüşleri, bu soruya cevap teşkil eder gibi görünmekte ve bu cevâbın doğruluğunu isbât eder niteliktedir.

Evet, “*Çok bilen çok yanılır*” sözünün ifâde ettiği gerçeği, Bâtıl fikirlerinde büyüklük taslayarak her şey’i bildiklerini iddiâ eden âlim ve idârecilerin de **yanılarak** şirk, küfür ve nifâk deryasına daldıkları, Kur’ân-ı Kerîm ve Hadîs-i şerîf ifâdelerinden açık bir şekilde anlaşılmaktadır ki şu dört konu, bu husûsu açık bir şekilde aydınlatmaya yeterlidir:

1-İlmi ve ibâdeti sâyesinde meleklerin de üstünde bir dereceye kadar yükselebilen İblîs, Allâhü Teâlâ’nın varlığını ve birliğini şeksiz şübhesiz bildiği ve inandığı halde O’nu tenzih edemediği, ya’nî Allâhü Teâlâ’yı noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılamadığı için, O’nun secde emrini yerine getirmeyip kendine göre bir yorum yaparak “*Âdemi topraktan halk ettin, beni ateşten. Onun için ben ondan hayırlıyım*” diyerek Allâhü Teâlâ’nın emrine karşı geldiği, bu suretle de büyük bir **şirk** içine daldığı; bunun neticesi olarak da ebedî lânete uğradığı, Kur’ân-ı Kerîm ve Hadîs-i şerîf’lerde açıkça ifâde buyurulmuştur ki böyle bir lânete uğrayınca da, “**Celâl’in hakkı için yemîn ederim ki:**

-Kullarından bir nasîb (bir pay) edineceğim,

-Onları mutlakâ saptıracağım,

-Muhakkak onları boş kuruntulara (olmayacak şey’lere) boğacağım,

Kesin olarak onlara emr edeceğim de davarların (hayvanların) kulaklarını (ibâdet ediyoruz zannı ile) yaracaklar (putlar için nişanlıyacaklar),

Onlara muhakkak emr edeceğim de Allâh'ın hilkâtini (yaratdığını) değiştirecekler-".

demesi ve İran'dan gelen ganimet mallarından hırsızlık yaparken o hırsız yakalayan Hazreti Ömer *radiye'llâhü anh'a*, **Âyetü'l-kürsî**'nin faziletini öğretip onu okuduğu zaman kendisinin oradan kaçacağını ve bir daha böyle bir şey yapmayacağını söylemesi, böyle bir durumu öğrenen Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın da "*O iblîs'dir, ömründe bir kere doğru söylemiştir*" buyurması da, **İblîs**'in sâhib olduğu ilmin ve Kur'ân'a vukufunun derecesini ifâde eder.

2-Osmanlı İmparatorluğu'nun temel inancı ve dayanağı olan İslâm Dîni'ni bozup yerine **Avrupa kânunlarını** Müslümân'lara kabul ettirmek için onlara İslâmî bir kılıf giydirerek Müslümanlara kabul ettirmek isteyen, bu suretle de *-temel inancı ve dayanağı sarsılmış olan-* koskoca bir Osmanlı imparatorluğunu yıkıp parçalamak için uğraşan Tanzîmat mahsulü Sava Paşa, İslâm Dîni'ni en iyi bir şekilde inceleyip bildiği halde, kendi dîni olan hükmü kalmamış muharref Hristiyan'lığı yüceltip mensublarının gâlibiyetini *-Osmanlıya karşı-* sağlamak uğruna, Tevhîd'e yönelik İslâm Dîni'ni kabul edemediği için ebedî bir şirk ve küfr içinde kalmıştır.

3-Hakk ile bâtlı birbirinden ayırt etme kâbiliyetini kaybeden insanlara, İslâm düşmanı Deccâl'lerin, Tâğut'ların, Mücrim'lerin ve Bâtlı fikirlerinde büyüklük taslayanların, daha doğrusu Allâhü Teâlâ'nın insanlar için beğenip seçtiği İslâm Dîni'ni ve ilâhî emirlerini beğenmeyip kendi görüş ve anlayışlarına göre insanları idâre etmek isteyen bir takım beyinsizlerin,

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۖ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ.

“Yer yüzünü fesâda vermeyin denildiği zaman; (Hayır, biz yer yüzünü fesâda vermiyoruz). **Biz ancak islâh edicileriz** (*medenî ve insânî bir islahat yapıyoruz, insanlarımızı çağdaş medeniyet seviyesine çıkaracağız, onların refah seviyelerini yükselteceğiz. Onlara demokratik, lâik ve özgür bir ortam hazırlayacağız*)”.⁴²

diyerek onları İslâm dışı bâtil yollara sevk etmeleri, *-tahrîbâtı belli bir topluma âit olan putperestlikten ve diğer bâtil inançlardan daha beter ve daha umûmî bir felâket olan şirk, küfür, fitne, fesâd, tefrika, ihtilâf, anarşi ve ihtilâlleri, doğru bir şey’ imiş gibi göstermeleri ve insanlar arasında yaygın bir hâle getirmeleri-*, insanlık âlemi için en büyük bir felâketdir ki bunun en açık bir delili şu âyet-i kerîme’dir:

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

“Haberiniz olsun ki, onlar fesadçıların ta kendileridir. Fakat bunun (böyle olduğunu) **anlamazlar** (ve anlamak da istemezler)”.⁴³

Ellerinde Kur’ân-ı Kerîm’in en açık emir ve nehiyleri olduğu halde bu **ilâhî İslâm sistemini** bırakıp beşerî bir sistem olan Demokrasî, Özgürlük, Lâiklik ve Çağdaşlık ihtilâlleri yapan Müslüman’ların ve Müslüman Arab’ların hâli, bunun en açık bir örneğidir. Bu bakımdan **“Arab Bahârı”**, Müslüman Arab’ların sâhib oldukları İslâm Dîni esâslarını bırakıp peşinde koştıkları Deccâl’lerin, Tâğut’ların, Mücrim’lerin ve Bâtil inanç ve fikirlerinde büyüklük taslayanların fikir, fitne, fesâd, tefrika ve ihtilâllerinden başka bir şey’ değildir.

⁴² -Bakara, 11.

⁴³ -Bakara, 12.

4-M. Fethullâh Gülen Hoca Efendi de, İslâm'ın her husûsunu en iyi bilmesine rağmen, **Tevhîd**'e yönelip **Hanîf** bir Müslüman olma yerine, Demokrasi, Demokrasî Kültürü, Özgürlük, Lâiklik ve sınırsız bir Hoşgörü gibi Tevhîd'e ve İslâma aykırı Batı'nın beşerî sistemlerini geliştirip hayâta geçirmedikçe mutlu bir hayâtın olamayacağı inancına sâhip olduğu ve bunu geliştirmeye çalıştığı için büyük bir yanılığın içine düşerek Tevhîd'e ve İslâm'a aykırı düşen fikir, yorum ve inançları ile *-Allâhü a'lem-* ap-açık bir **şirk** ve **nifâk** içine düşmüş gibidir ki, "**Demokrasi kültüründen mahrumiyetle bu millet yaşar derlerse pek yanlıs; bir millet göster o kültürden mahrum olduğu halde sağ kalmış-** diyesim geliyor" gibi sözleri, bunun açık bir delilidir.

Çünkü **Tevhîd** sâhibi **Hanîf** bir Müslüman, İslâm dışı her türlü beşerî sistemlerden, eğrilikden, sapıklıktan, çirkinlikten, yaramazlıktan yüz çevirip Hakk'a yönelen ve kayıtsız şartsız Allâhü Teâlâ'ya teslim olan bir Müslüman demektir ki bu vasıf, İslâm Dîni'nin i'tikâd, İbâdet, ahlâk ve ictimâiyet (*muâmelât*) esâslarına sımsıkı bağlı bulunan kimselerin (*ya'nî mü'min, müslim, muvâhhid, muhsîn ve müttekî'lerin*) en güzel ve en açık bir vasfıdır. Böyle bir vâsfa sâhib olan İmâm A'zâm *rahmetü'llâhi aleyh* Hazretleri'ne "**Ebû Hanîfe: Hanîfliğin babası**" denildiği gibi

Hazreti İbrâhîm *aleyhi's-selâm*'a da, babasının ve kavminin tanrı diye taptığı bâtil ilâhlardan (*tanrılarından*) yüz çevirip Hakk'a ve hakîkâte yönelerek yalnız bir olan, var olan, noksan sıfatlardan münezze olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunan Allâhü Teâlâ'ya *-kayıtsız*

şartsız teslim olup- kulluk etmeye başladığı için **“Hanîf”** denilmiştir ki şu âyet-i kerîme’ler bunun açık birer delilidir:

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ط قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

“(Yahûdî ve Hristiyan’lar Müslümân’lara) -*Yahûdî veyâ Nasrânî olun ki doğru yolu bulasınız-* dediler. De ki: Hayır, (biz) **hanîf** (bir Müslüman) olarak **İbrâhîm’in dînindeyiz. O, Allâh’a eş tutanlardan değil idi**”.⁴⁴

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ط وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

“De ki: Allâh doğru söylemiştir. Onun için **hanîf bir (Müslüman) olarak İbrâhîm’in dînine uyun. O, müşriklerden değil idi**”.⁴⁵

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ط وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا.

“**İyilik yapan (bir insan) olarak kendisini (kayıtsız şartsız) Allâh’a teslim eden İbrâhîm’in Allâh’ı bir tanıyan dînine tâbi’ olan kimseden daha güzel dinli kimdir? Allâh, İbrâhîm’i bir dost edinmiştir**”.⁴⁶

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

“**Sonra sana -hanîf (muvaahhid) bir Müslüman olarak İbrâhîm’in dînine uy. O, (hiçbir zaman ve hiçbir şekilde) müşriklerden olmadı- diye vahy ettik**”.⁴⁷

⁴⁴ -Bakara, 135.

⁴⁵ -Âl-i İmrân, 95.

⁴⁶ -Nisâ’, 125.

⁴⁷ -Nahl, 123.

Bu âyet-i kerîme'lerde ve benzer ifâdeli Hadîs-i şerîf'lerde de buyurulduğu üzere, Müslümanım diyen bir kısım insanların **hanîf** bir Müslüman olarak Tevhîd'e, Ehl-i Sünnet ve'l Cemâat esâslarına aykırı olan ba'zı fikir, yorum ve inançları, eğer o kimsenin îmânına, Müslüma'lığına ve ibâdetlerine bir zarar vermemiş olsaydı, -*Havâric, Râfızî, Şîa, Gâliye, Zeydiyye, İmâmiyye, Mu'tezile, Mürcie, Neccâriyye, Cebriyye, Müşebbehe ve benzerleri gibi Ehl-i Sünnet yolundan ayrılan-bid'at ve şirk mesûbu kimseler, -aşağıdaki Hadîs-i Şerîf'de ve benzerlerinde belirtildiği gibi-* cehennem ehli olarak vasıflandırılmaz ve ta'n edilip yerilmezdi.

سَتَفْتَرُقُ أُمَّتِي عَلَيَّ نَلْثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً قَالُوا
مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الَّذِينَ هُمْ عَلَيَّ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأُصْحَابِي .

“Benim ümmetim yakında yetmişüç fırkaya ayrılacaktır. Bunların hepsi Cehennem'dedir. Ancak biri Cehennem'den müstesnâdır”.

(Peygamber *aleyhi's-selâm*'ın huzûrunda bulunan Ashâb-ı kirâm da):

“O bir fırka kimlerdir? Yâ Rasûle 'llâh”.

(deyince, O da),

“Onlar, benim ve ashâb'ımın bulunduğumuz i'tikâd üzere bulunanlar, benim ve ashâb'ımın gittiği yoldan (Ehl-i Sünnet yolundan) gidenlerdir”.

(cevâbını vermişdir).⁴⁸

⁴⁸ -Usûlü Fıkıh Dersleri, ss. 84. Büyük Haydar Efendi.

Akâid-i Hayriyye Tercemesi, ss. 9. Mehmed Vehbi.

Bu hadîs-i şerifi, Hâkim, Müstedrek'inde rivâyet etmiştir.

Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarîh Tercemesi, C.11.ss.64-65. Kâmil Miras.

Kezâ,

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ.

“Ümmetinden dâimâ hakk üzere gâlib ve zâhir, muhâliflerinden kendilerine zarar gelmez bir tâife (kıyâmete kadar) hiç eksik olmayacaktır”⁴⁹

Çünkü, bu ve buna benzer Hadîs-i şerîf’lerde belirtildiği üzere Hazreti Muhammed *aleyhi’s-selâm*’ın gösterdiği yoldan gidenlere ve O’nun Sünnet’ine yapışanlara “Ehl-i sünnet”, O’nun gösterdiği ve teblîğ buyurduğu ahkâmı, kendi keyf ve arzûlarına göre te’vîl ve tefsîr edip değiştirenlere de “Ehl-i bid’at” denir. Ehl-i bid’at’ın, bir çok şubeleri ve kısımları vardır ki bunlar, Kelâm ve Akâid kitâblarında anlatılmıştır.

Bâtılın üstün gelmesine çalışan insanlar,
fırsat buldukça ve ellerine imkân geçtikçe
şeytânî ve sinsî bir takım gerekçelerle çalışan
birer siyâset uzmanı mıdır?

Böyle insanlar, -aşağıdaki Nâs sûresi’nde belirtildiği gibi- inananların kalblerine, gönüllerine, zihinlerine durmadan vesvese veren ve Sırât-ı müstekîm’den yüz çevirtip dalâlet yollarına yönelmeleri için fırsat buldukça ve ellerine imkân geçtikçe şeytânî ve sinsî bir takım gerekçelerle çalışan birer siyâset uzmanı mıdır?.

Bu insanlar, -birer ilim ehli olduğu halde- neden, böyle hakk’ı bâtula karıştırarak hakk’ı gizleyip bâtılı ön plâna

⁴⁹ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarîh Tercemesi, C.1.ss.78. Ahmed Naim.

çıkarmak isterler? Sâhip oldukları İslâmî ilimlerine rağmen, neden, bu şekildeki davranışlarının birer **şirk** veyâ **küfür** olduğunu idrâk edip **Hakk**'a ve **Tevhîd**'e yönelmezler?. Yoksa şu âyet-i kerîme'lerde ifâde buyurulduğu üzere, kalbleri üzerine perdeler gerilip kulaklarına (*hakkı anlamamaları için*) bir ağırlık mı verilmiştir?

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا. وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا.

“Sen Kur’ân okuduğun zaman seninle âhirete inanmazların arasına gizli bir perde çekeriz (de kendilerine okuduğun Kur’ân’ı idrâk etmezler)”.

“Onların kalbleri üzerine, onu (Kur’ân’ı) anlamalarına (engel) perdeler gerer, kulaklarına bir ağırlık veririz. Sen Kur’ân’da Rabb’ini bir tek olarak andığın vakit onlar ürkek ürkek arkalarını çevirirler”.⁵⁰

Evet, Hakk ve hakikatten bahs edilince arkalarını dönüp kaçarak sinsi sinsi bir şey’ler yapmak isterler ki bunun en güzel bir ifâdesi, Nâs Sûresi’nin şu âyet-i kerîme’lerinde açıkça belirtilmiştir:

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ. مَلِكِ النَّاسِ. إِلَهِ النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ.
الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ. مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ.

"De ki: Sığınırım insanların Rabb'ine".

"İnsanların yegâne mâlikine".

⁵⁰ -İsrâ’, 45-46.

"İnsanların ma'bûduna".

"O sinsi (hannâs) şeytanın (vesvesecinin) serrinden".

"Ya'nî geri geri çekilip sinen, büzülüp büzülüp sinen, sinip sinip aldatan, hakk yoldan döndürüp fenâlığa sürüklemek için döne döne vesvese vermek âdeti olan, gizli fısıltı ile, gizli sesle, yaldızcı sözlerle vesvese vermek san'atı olan, Allâh'ın ismi anılınca kaçan, fırsat bulunca da tekrar musallat olmak âdeti olan, Allâh'a âsî, insanlara merhametsiz olan, o döne, o sinsi, o geriletici vesvese kaynağı **cin ve insan** şeytanlarının serrinden, (*insanların Rabb'ine, insanların mâlikine, insanların ma'bûduna*) sığırım".⁵¹

"Ki o, insanların göğüslerine (kalblerine, gönüllerine) dâimâ vesvese veren (bâtıl şey'leri telkin eden) dir".

"(O şeytan) gerek cinden, gerek insandan (olsun)".⁵²

**"İhlâs" sâhibi "Hanîf" kimseler,
seytânî davranışlardan şiddetle kaçınırlar**

Halkımız arasında dile getirilen "*Çok bilen çok yanılır*" sözü, Deccâl'ler, Tâğut'lar, Mücrim'ler, Bâtıl fikirleri ile

⁵¹ -**Hannâs**: geri geri çekilerek veyâ büzülüp büzülüp sinerek, geri geri kaçarak, fırsat bulunca da dönüp gelmek âdeti olan.

Hunûs: Geri geri kaçan, gaflet edince de dönüp gelerek vesveseye devam eden.

Sâid ibn-i Cübeyr *radiye 'llâhü anh'* dan rivâyete göre:

"İnsan Rabb'ini zikr ettiği zaman şeytan hunûs eder, geri çıkar; gaflet edince de döner ve vesveseye başlar".

buyurulmuştur. Bunun için **"Kul Allâh'ı zikr ettiği zaman şeytan geriler, çekinir"** denilmiştir.

"Şehvetler de, îmân ile, meleğin ilhâmı ile, hayâ ile siner, çekinir, denilmiştir.

⁵² -Nâs, 1-6.

büyüklik taslayanlar ve İblîs hakkında belki doğru olabilir ama,

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ.

“Benim hâlis kullarım üzerinde senin saltanatın (İblîs’in saltanatı) yoktur”.⁵³

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ.

“Onlardan, hâlis (ihlâs sâhibi) kulların hâriç, (onları yollarından saptıramam. Çünkü benim azdırmam onları etkilemez)”.⁵⁴

âyet-i kerîme’lerinde ifâde buyurulan “İhlâs” sâhibi “Hanîf” kimseler için aslâ doğru bir söz değildir.

Çünkü bu âyet-i kerîme’lerde ifâde buyurulan ve yapılması tavsiye edilen “sığınma”nın ma’nâsı, şeytanın ve şeytan gibi olan insanların şerrinden, vesvesesinden, nüfûz ve saldırısından korunmaya açıkça bir işâret vardır. Bunun için her îmân sâhibi Müslümanın, -Allâhü Teâlâ’nın korumasına sığınarak- bu saldırılardan kendini korumaya çalışması, dünyevî ve uhrevî mutluluğu elde etmesi için zaruridir.

Bunun için her zaman ve her yerde böyle şerir kimselerin şerlerinden Allâhü Teâlâ’ya sığınmak lâzım geldiğinden Allâhü Teâlâ’ya sığınmak ve O’ndan yardım dilemek, farz ma’nâsında vâcib’dir ki “İhlâs” sâhibi “Hanîf” kimseler, böyle davranışlardan şiddetle kaçınırlar.

⁵³ -Hicr, 42.

⁵⁴ -Hicr, 40. ve Sâd, 83.

Kur'ân'ın ve İslâm'ın hükümlerini,
insanların mutluluğu için kifâyetsiz görerek
veyâ beğenmiyerek beşerî kânunlara
İslâmî bir kılıf giydirerek Mutluluk
telkinlerinde bulunmak doğru mudur?

Hakk ve hakikatten uzak şerir insanlar, *-aşağıdaki âyet-i kerîme'lerde ve benzerlerinde bildirildiği üzere-*, Kur'ân'ın ve İslâm'ın hükümlerini, insanların mutluluğu için **kifâyetsiz** görerek veyâ **beğenmiyerek** bunun yerine daha geniş bir özgürlük hevesi ile **Müslümân'lara kabul ettirilmek istenilen Avrupa kânunlarına, Demokrasî inançlarına, Demokrasî Kültürüne ve sınırsız bir hoş görü felsefesine** İslâmî bir kılıf giydirerek *-İslâm Dîni'ne bir zararı yokmuş gibi gösterip, Demokrasî, Demokrasî Kültürü, Özgürlük, Lâiklik gibi beşerî sistemlerin ve sınırsız bir Hoş görü felsefesinin-*, daha iyi olacağını düşünerek mutluluk telkinleri yapmaktan bir dahî geri durmazlar ve şirk veyâ küfür yolunu tercih ederek şöyle derler:

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ لَّا قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِ
بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ ط

“Âyetlerimiz onlara, apaçık deliller ile okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, şöyle dedi: *-Ya bundan başka bir Kur'ân getir, yâhud onu değiştir-...*”⁵⁵

قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا...

"(Yahûdî'ler ve onlar gibi olanlar), "(Kulağımızla) **dinledik,** (kalbimizle) **isyân etdik- dediler...**"⁵⁶

⁵⁵ -Yûnûs, 15.

⁵⁶ -Bakara, 93.

وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا...

"(Yahûdî'ler ve onlar gibi olanlar), (Sözünü zâhiren) *dinledik, (fakat kalbimizle) isyân etdik- derler...*"⁵⁷

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ.

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا.

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۗ لَ الشَّيْطَانُ

سَوَّلَ لَهُمْ ۗ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ.

"İşte bunlar, Allâh'ın kendilerini lânetlediği, bu yüzden kulaklarını sağır ve gözlerini kör kıldığı kimselerdir".

"Onlar, Kur'ân'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalbleri kilitli mi?"

"Şübhesiz ki kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, ona arka dönenleri, şeytan fitlemiş ve kendilerine (boş kuruntularla) ümit vermiştir".⁵⁸

Bunun için bu âyet-i kerîme'lerde ve benzerlerinde belirtildiği üzere, İslâm Dini'ne, -İslâm Dini'nin hükümlerini kifâyetsiz görüp veyâ beğenmeyip veyâ kabul etmeyip zamânın ihtiyaçlarına cevap vermesi mümkün değildir gibi bir düşünce ile- her hangi bir şekilde bir katkıda bulunulması aslâ câiz değildir. Çünkü,

ذِكْرٌ مَّا لَا يَتَجَرَّؤُا كَذِكْرِ كُفْلِهِ.

"Mütecezzî olmayan bir şey'in ba'zısını zikr etmek küllünü zikr gibidir,

⁵⁷ -Nisâ', 46.

⁵⁸ -Muhammed, 23-25.

(ya'nî bölünme kabûl etmeyen bir şey'in bir kısmını bölmeye kalkışmak, o şey'in tamâmını parçalamaktır)”.⁵⁹

küllî kâidesine göre tecezzî ya'nî bölünme kabûl etmeyen bir şey'in ba'zısını kabûl edip ba'zısını kabûl etmemek, o şey'in tamâmını kabûl etmemek demektir.

Ayrıca, *-İslâm Dîni'nin hükümlerini kifâyetsiz görüp veyâ beğenmeyip veyâ kabul etmeyip zamânın ihtiyaçlarına cevap vermesi mümkün değildir gibi bir düşünceye kapılmak ise, Cenâb-ı Hakk'a cehil isnad etmek demek olacağından apaçık bir küfürdür.*

Bu bakımdan İslâm Dîni, bir bütündür. Aslâ tecezzî (bölünme) kabul etmez. Bir hukmünü kabûl etmemek veyâ kifâyetsiz görmek, tamâmını kabûl etmemek veyâ kifâyetsiz görmektir. Onda bir değişiklik yapmak da aslâ câiz değildir. Çünkü onda bir değişiklik yapmak, sâdece ve sâdece yalnız Allâhü Teâlâ'nın hakkıdır ve O'nun yetkisi dâhilindedir. Hiç bir kimse böyle bir yetkiye sâhib olmadığı gibi Peygamber aleyhi's-selâm'ın bile onda bir değişiklik yapması mümkün değildir. Böyle bir şey'e cür'et, derhal helâki mûcibdir ki, şu âyet-i kerîme'ler bunun açık bir delîlidir:

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ. لَأَنزَلْنَاهُ مِنْ سَمَاءٍ مِّنْ لَّدُنَّا نَجْمًا كَأَكْظَمِينَ
مِنْهُ الْوَتِينَ. فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ.

“Eğer (Peygamber söylemediğimiz) ba'zı sözleri bize karşı kendiliğinden uydurmuş olsaydı”.

“Elbetde O'nun sağ elini (kuvvet ve kudretini) alıverirdik (boynunu vururduk)”.

⁵⁹ -Hukûk-i İslâmiyye ve İstîlâhât-ı Fıkhiyye Kâmûsu, C.1.ss.275. (Madde 63).Ömer Nasûhi Bilmen.

“Sonra da, hiç şübhesiz, O’nun kalb damarını koparırdık (da yaşatmazdık)”.

“O vakit sizden hiç biriniz buna (bu katlimize) mâni’ de olamazdınız”.⁶⁰

Kıyâmet niçin kopacak

Allâhü Teâlâ’nın ve Rasûlü’nün bu ısrarlı uyarılarına rağmen insanoğlu gene bildiğinden şaşmayacak, Allâhü Teâlâ’nın ve Rasûlünün emir ve nehiyelerini terk ederek beşerî sistemlerin, rejimlerin, düzenlerin, hevâ ve heveslerin peşinde koşmaya *-Allâhü a’lem-* devam edecektir ki böyle bir halin tüm insanlar arasında yaygın bir hâle gelmesi, kıyâmetin kopmasına sebep olacaktır.

Çünkü, Kıyâmet’in kopması, îmânî bütün tek bir kişi kalmayınca, ya’nî **Kelime-i Tevhîd**’i hem lâfzı hem de ma’nâsı ile kabul etmeyen tek bir kişi kalmayınca olacaktır. Bunun için de tüm insanların küfür, şirk, fitne ve fesâdda tek bir ümmet hâline gelmesi lâzımdır. Bu da ancak İslâm esâslarından uzaklaşıp nefsânî arzuların, şeytanın ve şeytânî insanların peşinden giden insanların içerisinde Allâh’a, peygambere ve Kur’ân’a îmân eden tek bir kişi kalmayınca olacaktır. Çünkü îmânî bütün tek bir kişi, Allâhü Teâlâ nazarında o kadar kıymetlidir ki *-o hayatta olduğu müddetçe-* onun hürmetine Cenâb-ı Hakk, milyarlarca insana azâb etmeyecek, bu suretle de gazâb-ı ilâhî tecelli etmeyecektir. Fakat o bir kişinin de rûhunu kabz ettiği zaman, artık bütün

⁶⁰ -Hâkka Sûresi, âyet 44-45-46-47.

insanlar, şerhlerinin ve kullukdan uzaklaşmalarının cezâ'sı olarak, gazâb-ı ilâhî'nin tecellisine sebep olacaklarından, kıyâmet kopacaktır.

Pekî, Kıyâmet koptuğu zaman hiç Müslüman kalmayacak mı? Süâlinin cevâbı ise şöyledir:

Kıyâmet, hakîkî îmân sâhibi olup samîmî olarak, -*günahkâr da olsa, hem lâfzî hem de ifâde etdiği ma'nâsı ile birlikde-*, "**Lâ ilâhe illâ'llâh, Muhammedü'r-Rasûlü'llâh**" anlamında **Kelime-i Tevhîd** esâslarını ifâde eden "**Lâ ilâhe illâ'llâh**" diyen tek bir kimse kalmayınca vukû' bulacak; bu sûretle hiç bir sâlih kimse kalmayınca da kıyâmet, kâfirler, münâfıklar, müşrikler, şerîrler üzerine kopacak ve hakîkî îmân sâhibi sâlih mü'min'ler tamâmiyle ölmüş bulunacaktır. Bu bakımdan kıyâmet koparken insanların çoğu müşrik, münâfık, kâfir ve şerîr kimseler olacak ve sâlih mü'min'ler tamâmiyle ölmüş bulunacaktır ki aşağıdaki hadîs-i şerîf'ler, bu hakîkatleri açık bir şekilde ifâde etmektedir.

مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُدْرِكُهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ.

"Kendileri hayatta bulunup da kıyâmetin kopduğu zamâna erişen kimseler insanların şerhilerindedir".⁶¹

"Kıyâmetin takarrubu zamânında Allâhü Teâlâ lâtif bir rüzgâr gönderecek ve gönlünde zerre kadar îmânı olan hiç bir kimseyi bırakmayıp rûhunu kabz edecektir".⁶²

إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْزِعُ الْعِلْمَ بَعْدَ أَنْ أَعْطَاهُمُوهُ انْتِزَاعًا وَلَكِنْ يَنْتَرِعُهُ مِنْهُمْ مَعَ قَبْضِ الْعُلَمَاءِ بِعِلْمِهِمْ فَيَبْتِئِي نَاسٌ جُهَالٌ يُسْتَفْتَوْنَ فَيُفْتَوْنَ بِرَأْيِهِمْ فَيُضِلُّونَ وَيَضِلُّونَ.

⁶¹ -S.B.M.Tecrid-i Sarîh Tercemesi, C.12.ss.295. (2114 nolu h. ş.). Kâmil Miras.

⁶² -S.B.M.Tecrid-i Sarîh Tercemesi, C.12.ss.295.Kâmil Miras. Ebû Hurayra r.a.

"Allâhü Teâlâ, ilmi size ihsan buyurduktan sonra (hâfızanızdan) zorla söküp almaz. Lâkin toplumun ilim adamlarını bilgileri ile birlikde o toplum içinden alır. Artık kara câhil bir zümre kalır. O sırada halk bunlardan dîni ihtiyaçlarını soracaklar, onlar da (şahsî) re'y ve arzûları ile cevap vererek hem halkı idlâl edecekler (yanlış yollara sevk edecekler), hem de kendileri dalâlette kalacaklar".⁶³

يُخْرِجُ فِيكُمْ قَوْمٌ يَحْقِرُونَ صَلَاةَ تَكُم مَعَ صَلَاةِ تِهِمْ وَ صِيَامَكُمْ مَعَ صِيَامِهِمْ وَعَمَلَكُمْ مَعَ عَمَلِهِمْ وَ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ.

"Sizin içinizde öyle zümreler türeyecektir ki, siz, onların namazlarının yanında kendi namazlarınızı, onların oruçlarının yanında kendi oruçlarınızı, onların iyi işleri yanında kendi sâlih amellerinizi küçük göreceksiniz. Onlar, Kur'ân da okuyacaklar. Fakat Kur'ân (ın feyzi) onların hançerelerini (gırtlaklarını) geçmeyecek. Onlar, okun avdan (delip) çıktığı gibi dinden çıkacaklardır...".⁶⁴

⁶³ -S.B.M.Terid-i Sarîh Tercemei,C.12.ss.406. (2174 nolu h.ş.). Kâmil Miras.

Bu hadî-i şerif'in açıklamasında, Kâmil Miras merhûm şöyle diyor:

"Öyle sanıyorum ki, İslâmî ilimlerin, bunları bilenlerin âhirete gitmeleri ile zevâle uğrayacağı ve bunların yerlerini câhil bir zümre alarak hem kendileri, hem de halkı idlâl edecekleri, terceme ettiğimiz hadîsde bildirilen dalâlet zamânı hulûl etmiştir. Bu gün gazete sütunlarına geçen dîni mevzûlara dâir yazılar tam bir anarşi hâlinindedir".

Acebâ merhûm Kâmil Miras, bu gün hayatta olsa -bizim içinde bulunduğumuz şu zamanda-, bu konu hakkında ne der?

Merhûm ve mağfur Ahmed Davudoğlu da, "Dîni Tâmir Davâsında DİN TAHRİPÇİLERİ" isimli kitabının önsözünde şöyle diyor ki, bu gün üzerinde ibretle durulması ön önemli bir konudur.

"Reformcuların serâpâ hatâlı bir yol tuttıklarını İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'nde öğretim üyesi bulunduğum yıllar boyunca talebelerime anlatmağa çalıştım. Maatteessüf öyle görülyor ki muvaffak olamamışım. Çünkü bugün talebelerimden ba'zılarının hâlâ bu müflis nazariye peşinde olduklarını üzüterek işitiyor ve görüyorum".

⁶⁴ -S.B.M.Tecrid-i Sarîh Tercemesi,C.11.ss.247. (1783 nolu h.ş.). Kâmil Miras.

Aynı hadîs-i şerîf'in şerhindeki başka bir Hadîs-i şerîf'de de şöyle buyurulmuştur:

"Âhir zamanda yaşları küçük, tecrübeleri kıt bir zümre yetişecektir. Onlar Peygamber aleyhi's-selâm'ın tebliğâtından bahsedecekler. Fakat bunlar (şiddetle atılan) okun avı delerek avdan öne sür'atle çıktığı gibi İslâm dîni'nden hemen çıkıvereceklerdir..."

"Bir takım dâiler ya'nî çığırtkan hatipler türeyecek, onlar bizim dilimizle hitâb edecekler ve ümmeti Cehennem'e ve felâkete da'vet edeceklerdir".

Kezâ, büyük Sahâbî Abdu'llâh ibn-i Mes'ûd radiye'llâhü anhümâ' nın talebelerine yaptığı şu vasiyetleri de, içinde bulunduğumuz şu zamanda bize büyük bir ışık tutmaktadır:

"Kardeşlerim, ilim ortadan kalkmadan ilim tahsiline ehemmiyet veriniz. İlim ortadan kalkması, tabii ehl-i ilm'in ölümü iledir. Sizden hiç biriniz, kendisine ne zaman mürâceat edileceğini ta'yîn edemez. Fakat yakında bir sınıf insanlar ile karşılaşacaksınız ki onlar, sizi, Kitâbü'llâh'a da'vet etdiklerini iddia ederler. Halbuki bu ehl-i bid'at, Kitâbü'llâh'ı arkalarına atdıklarını fark edemezler. Böyle dalâlet zamânında, ilmin sâye-i irşâdına sığınmanızı tavsiye ederim. Bid'at iltizam etmekden (bid'at olan şey'leri lüzumlu görerek yapmakdan), kelâmî tekellüf'den (hakikatleri ikinci plâna atarak gösterişli konuşmalar yapmakdan), felsefî teammuk'dan (felsefî fikirler içerisine dalarak yeni yeni şey'ler ortaya koymakdan) sakınınız. Dînimizin safvet-i asliyesini (saf ve temiz hâlini) muhâfaza etmeye çalışınız".⁶⁵

⁶⁵ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi, C.4.ss.63. Kâmil Miras. (Hammâd ibn-i Ebî Süleymân rivâyeti).

İşte, Demokrasî, Özgürlük, Lâiklik, sınırsız bir hoş görü gibi İslâm dışı beşerî sistem ve rejimleri benimseyip tüm dünyâ insanları arasında yaygın bir şekilde hayâta geçirecek Tevhîd'den ve İslâm Dîni esâslarından uzaklaşmak suretiyle dînden diyânetden uzaklaşıp şeytânî ve nefsânî süflî arzûlarının peşine düşen; bu suretle de kendisini yaratıp sayısız ni'metler veren Rabb'ini unutup **halîfelik** vasfını kaybederek,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ. ط

"Hakikat, kitâblılardan olsun, müşriklerden olsun küfr edenler (in hepsi) Cehennem ateşindedirler. Onlar, onun içinde ebedî kalıcıdır. Yaratılanların en kötüsünü de onların ta kendileridir".⁶⁶

âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulduğu gibi hayvanlardan da aşağı bir duruma gelecek olan müşrik, münâfık, fâsık, kâfir gibi şerîr ve nankör insanların üzerine "**Kıyâmet**" kopacak, herkes yaptığıının hesâbını vermek üzere **Mahşer**'e sevk edilecek, amellerinin karşılığı olarak Cennet ve Cehennem hayâtı başlayacaktır.

Böyle bir netîce ise, **Allâhü a'lem**, dîni esâslar terk edilip Demokrasî, Özgürlük, Lâiklik gibi beşerî sistemlerin, sınırsız bir hoş görü felsefesinin, İslâm dışı beşerî sistem ve rejimlerin, tüm insanlar arasında yaygın bir hâle gelip küfür, şirk, fitne fesâd, katil, zulm ve fuhuş gibi azgınlıkların çoğalmasından sonra olacaktır ki şu âyet-i kerîme'lerde ifâde buyurulan fitne, fesâd ve azgınlık gibi gayr-i insânî haller, bu durumun açık bir örneğidir.

⁶⁶ -Beyine, 6.

الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ. لاص فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ. لاص فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ
سَوْطَ عَذَابٍ.

“Onlar mememleketler (in) de azgınlık edenlerdi”.

“O suretle ki oralarda fesâdı çoğaltmışlardı”.

“Rabb’in de (onların) üzerlerine bir azâb kamçısı yağdırıverdi”.⁶⁷

Bu bakımdan bu kötü netîce, toplumları ve o toplum insanlarını bu yola sevk etmek için tüm güçleri ve olanca gayretleri ile çalışan İblîs ve benzeri insan ve cin şeytanları için, -çalışmalarının ve gayretlerinin bir neticesi olarak- olumsuz bir müjdedir ki şu âyet-i kerîme’ler bunun açık birer delilidir:

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ط

“O küfr edenler, ayrı ayrı bölükler hâlinde (sapıklık ve kötülük derecelerine göre kendilerini bu yola yönlendirenlerin öncülüğünde) cehenneme sürüldü (sürülecektir)...”.⁶⁸

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ط

“Rabb’lerinden korkanlar (Tevhîd’e yönelip Rabb’lerine teslim olanlar) da fevc fevc cennete sevk edildi (sevk edilecektir)...”.⁶⁹

Netîce olarak şunu söyleyebiliriz ki **Deccâl**’lerin, **Tâğut**’ların, **Mücrim**’lerin ve **Bâtıl fikirleri ile büyüklük taslayan**’ların, bir takım siyâsî ve şeytânî gerekçelerle

⁶⁷ -Fecr, 11-12-13.

⁶⁸ -Zümer, 72.

⁶⁹ -Zümer, 73.

insanlık âlemi için vaz-geçilmez beşerî bir sistem olarak benimseyip telkin etmeye çalıştıkları Demokrasî, Demokrasî kültürü, Özgürlük, Lâiklik gibi beşerî sistemlerin ve sınırsız bir hoş görü felsefesinin, ilâhî bir sistem olan **İslâm Dîni** ile karıştırılması; İslâm Dîni ile karıştırılıp İslâm'a bir zararı yokmuş gibi anlatılması, insanı dalâlete, küfre ve şirke götüren bir oluştan başka bir nefice doğurmaz.

Bunun için ilâhî bir sistem olan İslâm Dîni'ni kendi sınırları içinde; beşerî bir sistem olan Demokrasî, Demokrasî kültürü, Özgürlük, Lâiklik gibi beşerî sistemleri ve sınırsız bir hoş görü felsefesini de kendi sınırları içinde mütâlea edip birbirine karıştırmamak lâzımdır ki şirkden ve küfürden kurtuluşun en doğru yolu budur.

Bunun için sâhib olduğumuz bunca ni'metler karşısında nankörlük yapıp şirk ve küfür bataklığına düşmemek için, her Fâtiha sûresi'ni okuduğumuzda,

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ لَا غَيْرِ
الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

“(Yâ Rabb), **Bizleri doğru yola hidâyet eyle. O kendilerine ni'met verdiklerinin yoluna ilet. Gazâba uğrayanlarınkine ve sapıklarınkine değil**”.

hakikatini ifâde edip istekde bulunmamız da bundandır.

Ne mutlu, bu hakikatlere bu şekilde inanıp istekde bulunarak en doğru yol olan **Sırât-ı müstekîm**'e yönelenlere.

Dünyevî ve uhrevî mutluluk,
Ehl-i sünnet ve'l-cemâat yolunu
tercih edip o yolda giden Müttekî'lerdir

Böyle bir mutluluk yoluna yönelerek dünyevî ve uhrevî mutluluğu kazanan müttekî kimseler hakkındaki âyet-i kerîme'lerde, şöyle buyurulmaktadır:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۗ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ
مِنَ اللَّهِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ۙ

“Kim (açık veyâ gizli her hangi bir şirk ve küfür yoluna sapmadan) Allâh'a ve peygambere itâat ederse işte onlar, Allâh'ın, kendilerine ni'metler verdiği peygamberler, siddîklar, şehîdler ve sâlihler (iyi adamlar) ile berâberdirler. Onlar ne iyi arkadaşdır!”.

“Bu, Allâh'dan bir lûtf-ü inâyetdir. (Her şey'i) hakkıyla bilici olarak Allâh yeter”.⁷⁰

هُم جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.

“Altından ırmaklar akan cennetler -ki orada ebedî ve dâimî kalıcıdır- onlarındır. Allâh, kendilerinden râzı olmuştur, kendileri de O'ndan râzı olmuşlardır. İşte bu, en büyük kurtuluş ve saâdetdir”.⁷¹

⁷⁰ -Nisâ', 69-70.

⁷¹ -Mâide, 119.

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ط هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ. ج

“İşte onlar, gerçek mü’minlerin ta kendileridir. Rabb’leri katında dereceler, mağfiretler ve sayısı bitmez, müddeti tükenmez rızık (hep) onlarındır.”⁷²

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ. ث اِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً. ج فَادْخُلِي فِي عِبَادِي. لا وَاَدْخُلِي جَنَّتِي.

“Ey itminâne ermiş (emîn ve mutmaîn olan) rûh”.

“Dön Rabb’ine, sen O’ndan râzı, O senden râzı olarak”.

“Haydi gir kullarımın içine”.

“Gir cennetime”.⁷³

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ. لا أُولَئِكَ هُم خَيْرُ الْبَرِيَّةِ. جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا. ط رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ط ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

“İmân edib de güzel güzel amel (ve hareket) lerde bulunanlar, hiç şübhe yok ki yaratılmışların en hayırlısıdır”.

“Onların Rabb’leri indindeki mükâfâtı, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir. İçinde ebedî, dâimî kalıcıdırlar. Allâh bunlardan râzı olmuştur, bunlar da O’ndan râzı olmuşlardır. İşte bu (seâdet), Rabb’inden korkan (lar) a mahsûsdir”.⁷⁴

⁷² -Enfâl, 4.

⁷³ -Fecr, 27-30.

⁷⁴ -Beyyine, 7-8.

Tevhîd, şirk, küfür ve nifâkın
ne demek olduğunu iyi anlayarak
Hanîf bir Müslümân olmak

İşte, yukarıda zikr edilen âyet-i kerîme ve Hadîs-i şerîf'ler karşısında, *-Ben îmân sâhibi akıllı bir müslüman'ım-* diyen ilim sâhibi bir kimseye düşen en önemli **görev**, iyi düşünüp doğru yolu bulmaya çalışması, dalâlet yollarını bırakıp Allâh'ın hidâyetine mazhar olma yollarını elde etmeye çalışan İhlâs ve Takvâ sâhibi **Hanîf** bir Müslümân olarak Allâhü Teâlâ'dan başkasına kulluk yapmama gayretinde olmasıdır.

Bunun için **Tevhîd, şirk, küfür ve nifâk** konularını doğru bir şekilde öğrenip inanan ve hayâtı boyunca onun îcâblarını yerine getirmeye çalışan bir Müslüman'ın, İslâm Dîni esâslarından başka bir sistemi ve onun gereklerini kabûl etmesi veyâ onun bir kısmını kabûl edip bir kısmını kabûl etmemesi veyâ **hem Müslümân'lığı hem de diğer sistemleri birbirine katıp kendine göre (ılımlı) bir İslâm anlayışı içinde yaşaması**, mümkün değildir. Çünkü, İslâm Dîni bir bütündür, parçalanma kabul etmez. Daha önceki konularda da geçtiği gibi

ذِكْرُ مَا لَا يَنْجِزِي كَذِبٌ كَلْبَةٌ.

“Mütecezzî olmayan bir şey'in ba'zısını zikr etmek küllünü zikr gibidir,

(ya'nî bölünme kabûl etmeyen bir şey'in bir kısmını bölmeye kalkışmak, o şey'in tamamını parçalamaktır)”.⁷⁵

⁷⁵ -Hukûk-i İslâmiyye ve İstîlâhât-ı Fikhiyye Kâmûsu, C.1.ss.275. (Madde 63).Ömer Nasûhi Bilmen.

küllî kâidesine göre tecezzî ya'nî bölünme kabûl etmeyen bir şey'in ba'zısını kabûl edip ba'zısını kabûl etmemek, o şey'in tamâmını kabûl etmemek demektir

Bunun için, **Tevhîd, şirk, küfür ve nifâk**'ın ne demek olduğunu iyice anlayıp idrâk eden bir Müslümân, **şirkin, küfrün ve nifâkın** her çeşidine karşı yalan, yanlış, eğri, bozuk, sahte, bâtil, uydurma inanç ve akîde'lerden, hevâ ve heveslerden, fikir ve ahlâk kurallarından yüz çevirip dâimâ Hakk'a ve doğruya yönelir. Dîni, yalnız Allâh için hâlis kılıp tefrîkaya düşmeden onun etrâfında toplanır. Tam bir ihsân, ihlâs ve teslîmiyyet ile yalnız Allâh'a kulluk eder. Yalnız O'nun yardımını ister. Yalnız O'na ibâdet ederek ecir ve mükâfâtını O'ndan bekler. Sahtekâr, çıkarıcı ve İslâm'a uymayan yenilikçi kimselerin arzû ve isteklerine âlet olmaz. Bir takım fitne ve fesâd sâhibi kimselere karşı, taraf tutma gayretini göstermez. Onlara karşı bir meyli olduğunu, gizli veyâ açık bir şekilde belirtmez.

Bi'l-hâssa bid'at sâhibi kimselerin **küfrünü** veyâ **dâiye** olduğunu (*ya'nî kendi fikir ve duygularını telkin ve teşvik edici olduğunu*) iyice ayırt edip kendisini ve etrâfındakileri böyle tehlikeli yollara yöneltmekden korumaya çalışır. Bunları anlayıp idrâk edince de, İslâm'da, her hangi bir kimsenin şer'î bir hüküm vaz' etmesinin mümkün olmadığını, kendi hevâ ve hevesine veyâ başkalarının hevâ ve hevesine uyararak *-İslâm'a ve müslümân'lara hizmet gâyesi ile de olsa-* din nâmına yeni bir şey' ihdâs etmenin aslâ câiz olmadığını iyice anlayıp kavrar ve kendini Allâh'a yöneltip O'na teslim olur. Allâhü Teâlâ'nın Peygamberine ve o Peygamber vâsıtası ile göndermiş bulunduğu Kur'ân-ı Kerîm'e itâat eder. **Emr**

edilenleri yapmaya, **nehy** edilenleri yapmamaya çalışır. Bunları yaparken de ifrât ve tefrîdden kaçınır.

Kula kul olmaz. Kula üstünlük de taslamaz. Vekâr ve olgunluğunu muhâfaza ederek insanlığın gâye ve hedefi olan **kâmil insan, olgun insan, hanîf bir Müslüman** hedefine doğru yol almaya çalışır. Dünyâsını ve âhiretini mutlu kılıp başarıya ulaşır. **İnsan** ve **cin** şeytanlarının şerrinden, nefis bataklığının shevî câzibelerinden kurtulup Cennet'e ve Cemâl'e ulaşır. Bunun netîcesi olarak da “**Selâm Selâm**” hitâbına nâil olur. Ne mutlu böyle bir netîceye nâil olanlara.

✱

✱ ✱

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

En güzel âkıbeti
elde etmeye çalışmak

Allâhü Teâlâ, kullarına olan sonsuz rahmetinin bir eseri olark böyle güzel bir âkıbeti elde etmeye çalışmanın yollarını, âyet-i kerîme'sinde şöyle ifâde buyurmaktadır:

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ط
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

“İşte âhiret yurdu. Biz onu yer yüzünde **büyüklenmeyen** ve **fesâd arzûsuna düşmeyen** kimselere verimiz. (En güzel) âkıbet, Allâh'a yönelip O'nun ikâb'ından (azâb'ından) sakınan müttekî'lerindir”.⁷⁶

⁷⁶ -Kasas, 83.

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ قَفَّ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ط وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ .

“Mûsâ, kavmine (şöyle) dedi: Allâh’dan yardım isteyin. Katlanın. Şübhesiz ki yer, Allâh’ındır. Ona kullarından kimi dilerse onu mirasçı yapar. (En güzel) âkıbet, Allâh’a yönelik O’nun ikâb’ından (azâb’ından) sakınan müttekî’lerindir”.⁷⁷

Bu kitapçığı yazmamızın amacı

Yaratılışımızın dünyevî ve uhrevî hedefi, böyle güzel bir neticeyi elde etmeye çalışmak olduğuna göre **hulâsa olarak** şunu söyleyebiliriz:

Böyle bir konuyu dile getirmemizin asıl hedefi, M.Fethullâh Gülen Hoca Efendi’yi ve O’nun şahsında Demokrasî, Özgürlük, Lâiklik gibi beşerî sistemlerin ve sınırsız bir hoş görü felsefesinin âşıklarını, her türlü küfür, şirk, fitne ve fesâd şekillerinden uzaklaştırarak,

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قَفَّ

"**Hak dîn**, (insanları dünyevî ve uhrevî mutluluğa erdiren gerçek düzen, gerçek sistem, gerçek rejim, gerçek inaniş), **Allâh mndinde (ancak) İslâm'dır**".⁷⁸

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا.

⁷⁷ -A'râf,128.

⁷⁸ -Âl-i İmrân 19.

"Bu gün sizin dîninizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size dîn olarak İslâm'ı beğenip seçtim, ondan (ve onun îcâblarını yerine getirenlerden) râzı oldum".⁷⁹

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

"Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine uyarırsa) ondan (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhirette de en büyük zarara uğrayanlardandır".⁸⁰

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ.

"Siz, kendilerine ap-açık delil'ler, âyet'ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar gibi ve ihtilâf'a düşenler gibi, olmayın. İşte onlar (ın hâli): En büyük azâb, onlarındır".⁸¹

âyet-i kerîme'lerinin ışığında, **Tevhîd** ve **İslâm Dîni** esâslarına doğru bir şekilde yönelmelerini hatırlatmak; bu suretle de,

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ.

"Mü'minler ancak kardeşdirler (din kardeşidirler). **O halde iki kardeşinizin arasını (bulub) barışdırın. Allâh'dan korkun. Tâki esirgenesiniz**".⁸²

⁷⁹ -Mâide, 3.

⁸⁰ -Âl-i İmrân, 85.

⁸¹ -Âl-i İmrân Sûresi, âyet 105.

âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulduğu üzere, kardeşlik görevimizin gereğini dile getirmekdir.

Bizim üzerimize düşen görev,
ap-açık bir tebliğdir

M.Fethullah Gülen Hoca Efendi, kitâbının bir yerinde şöyle diyor:

“Siz ne yaparsanız yapın, bazıları diyaloga asla -Evet-demiyor; kendileri gibi düşünmeyenleri kat’iyyen hoş görmüyor, aksine başkalarını sürekli lâ’netliyorlar. Bunun için de bir yobazlığa muhatap oluyorsunuz”.

Bu sözler, belki sâhibleri tarafından doğru görülebilir ama biz aslâ böyle bir şey’ söylemeyiz. Ne lâ’netleriz, ne de acırız. Çünkü, kulunu rahmetine gark etmek veyâ lâ’net edip rahmetinden uzak tutmak, ancak ve ancak Allâhü Teâlâ’nın hakkıdır. Bunun için böyle bir şey’ söylemekten ve yapmaktan Allâhü Teâlâ’ya sığmırız.

Bunun için bizim görevimiz,

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاءُ الْمُنِيرُ.

“Bizim üzerimize (düşen görev), ap-açık bir tebliğ’den başka (bir şey’) değildir”.⁸³

âyet-i kerîme’sinin ışığında **Tevhîd** ve **Şirk** esâslarını hatırlatmaktan ve tebliğden başka bir şey’ değildir. Bu

⁸² -Hucûrât, 10.

⁸³ -Yâsîn, 17.

bakımdan **Tebliğ** bizden, **takdir** kardeşlerimizden, **hüküm** Allâhü Teâlâ'dandır.

Böyle bir konuyu dile getirmemizin diğer bir sebebi de, **“Neme lâzım, herkes dilediği gibi hareket etsin”** demeyerek **"Emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker: İyiliği emr etmek ve kötülükten vaz geçirmek"** konusundaki görevimizi bir nebzecek de olsa yerine getirmeye çalışmak ve **“Bildiğini söylemeyenden daha zâlim kim vardır”** hitâbının muhâtabı olmamaya gayret sarf etmek içindir. Çünkü böyle mukaddes ve ulvî bir vazife -*şu veyâ bu sebebler ile*- yapılmadığı zaman başımıza gelecek felâketlerin kendi kusurlarımızdan olduğu husûsu da şübhe götürmez bir hakîkatdir ki âyet-i kerîme'de şöyle buyurulmuştur:

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ط وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ط

"Sana gelen her iyilik Allâh'dandır. Sana gelen her fenâlık da kendindendir".⁸⁴

إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ط

"Bir toplum, özlerindeki (güzel hal ve ahlâk) ı değiştirip bozmadıkça, Allâh şübhesiz ki onun (hâlini) değiştirip bozmaz".⁸⁵

Bunun için, Şeyhül-İslâm Zenbilli Ali Efendi *rahmetü'llâhi aleyh* 'e, kıyâmetin en büyük alâmeti nedir? diye sorulunca, **"Allâhü Teâlâ bilir ammâ -Neme lâzım- cılık başladığı zamandır"** demiştir ki merhûm ve mağfûr Hasan Basri Çantay bu husûsu şöyle dile getirmiştir:

⁸⁴ -Nisâ', âyet 79.

⁸⁵ -Ra'd, 11.

“Zenbilli'ye sormuş biri: -Ey müftî-i âlim,
Eşrât-ı kıyâmetde nedir en mütehattim?
Bir şart-ı mühim- Der ki çekip hattı cevâbın:
-Allâhü Teâlâ bilir ammâ, **Neme lâzım!**”⁸⁶

Kısa bir yakarış

Yâ Rabb, Rasûlün Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* bizlere örnek olmak maksâdı ile Senden neler istemişse bizler de onları Senden istiyoruz, Sen bizlere ihsân eyle. Nelerden de Sana sığınmışsa onlardan da Sana sığınmıyoruz, Sen bizleri koru. Sana nasıl hamd-ü senâ' etmişse bizler de aynı şekilde hamd-ü senâ' etmek istiyoruz. Hamdimizi, şükürümüzü, senâ'mızı ilâhî rızâna muvâfık buyur.⁸⁷

Yâ Rabb, bizleri sırât-i müstekîm'inden ayırma. Hidâyetini üzerimizden eksik etme. Kusurlarımızı, günahlarımızı afv-ü mağfîret buyurup bizlerden râzı ol. Azâbından, gazâbından Sana sığınır, Senden yine Sana ilticâ' ederiz. Bizleri Sen muhâfaza buyur.

Yâ Rabb, hayat ve memat fitnelerinden, Mesih Deccâl'in fitnesinden, tenbellikden, korkaklıktan, cimrilikden, faydasız

⁸⁶ -Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.178. Hasan Basri Çantay.

Mütehattim: Lüzumlu, gerekli, mühim.

⁸⁷ -"Geçmiş ve gelecek günâhını Allâh'ın bağışlaması, senin üzerindeki ni'metini tamamlaması ve seni doğru yola iletmesi içindir". Fetih, 2.

Âyet-i kerîme'sine göre, Rasûlüllâh *aleyhi's-selâm*'ın geçmiş ve gelecek günahları afv edilmiş olmasına rağmen, ümmetlerine örnek olmak maksâdı ile yaptığı duâları aklında tutamayan Ashâb-ı Kirâm'dan bazıları, "Yâ Rasûle'llâh, yaptığımız bu duâları aklımızda tutamıyoruz" deyince, O da bu şekilde duâ etmelerini tavsiye etmiştir.

ilimden, borçlu olmakdan, câhillerden olmakdan, nefislerimizin şerrinden, senin hoşlanmayacağıın şey'lere sâhib bulunmakdan, ölüm ânının korkunç sıkıntılarından, kabir azâbından, kabir fitnelerinden, kimsenin kimseye bir faydası olmayacak mahşer gününün sıkıntılarından Sana sığınırız. Sen bizleri muâfaza buyur.

Yâ Rabb, Sevgili Rasûlün Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in mübârek Rûh-i şerîflerini yarattığın zaman, **Levh-i mahfûz**'a, kendi isminle O'nun ismini berâber yazdığın ve yarattığın tüm mahlûkâtı bu esâsa inanıp yaşamakla (*Seni tesbîh ve tenzih etmekle*) görevlendirip Sana kulluk yapmakla sorumlu tuttuğun **Kelime-i Tevhîd**'in bütün özelliklerini kalbimize yerleşdir ve ondan başka hiçbir şey'e yer verme. Kalbimizi, dilimizi ve tüm organlarımızı, **zikrinden, Sana kullukdan ve Sana muhabetden**, bir an dahî gâfil bırakma.

Âmîn, âmîn,âmîn. Ve'l-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

26-Aralık-2012

13-Safer-1334

Talas

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

“Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın”.⁸⁸

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

“Lâ ilâhe ille’llâh, Muhammedü’r-Rasûlü’llâh :
Allâh’dan başka hiç bir ilâh -hiç bir tanrı,
hiç bir ma’bûd- yoktur, ancak O vardır;
Muhammed -aleyhi’s-selâm- O’nun Rasûl’üdür”

⁸⁸ -Nisâ’, 36.

F İ H R İ S T

Â L İ M L E R D E Y A N I L I R M I ?	1
Besmele, Hamdele, salvele	3
Â L İ M L E R D E Y A N I L I R M I ?	
Ö N S Ö Z	5
İslâm Dini'ne göre dünyevî ve uhrevî mutluluğun tek yolu, Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre inanıp yaşamaktır	8
M.Fethullah Gülen'in Ehl-i Sünnet ve'l-cemâat Esâslarına uymayan görüş ve inanışları	10
M.Fethullah Gülen'in Ehl-i Sünnet ve'l-cemâat Esâslarına uymayan bu görüş ve inanışlarına cevablar	15
Demokrasî, özgürlük, hoşgörü ve İlimli İslâmiyet nâmı altında, "Orta Doğu Projesi" gibi siyâsî ve şeytânî bir proje ile fitne, fesad, şirk ve küfrün öncülüğünü yapanların Müslüman'lara düşmanlığı	21
İslâm ve Müslüman düşmanı koyu Hristiyan Rûm asıllı Sava Paşa'nın mel'un fikir ve çalışmaları	26
Patrik Gregorius'un Rus Çarı I.Aleksandr'a yazdığı mektup "(Müslüman) Türkler nasıl mahvedilir"	28
İlmi ile âmil din adamlarının devlet başkanlarını uyarışı	30
Avrupa kânunlarına İslâmî bir kılıf giydirilerek İslâm'a ve Müslümân'lara bir zararı yokmuş gibi gösterilmesi	32
Avrupa kânunlarının ve Demokrasî Kültürü'nün, özgürlük ve sınırsız bir hoş görü nâmı altında İslâmîleştirilmesi, siyâsî çıkarların başka bir yönden telkin şekli midir?	34

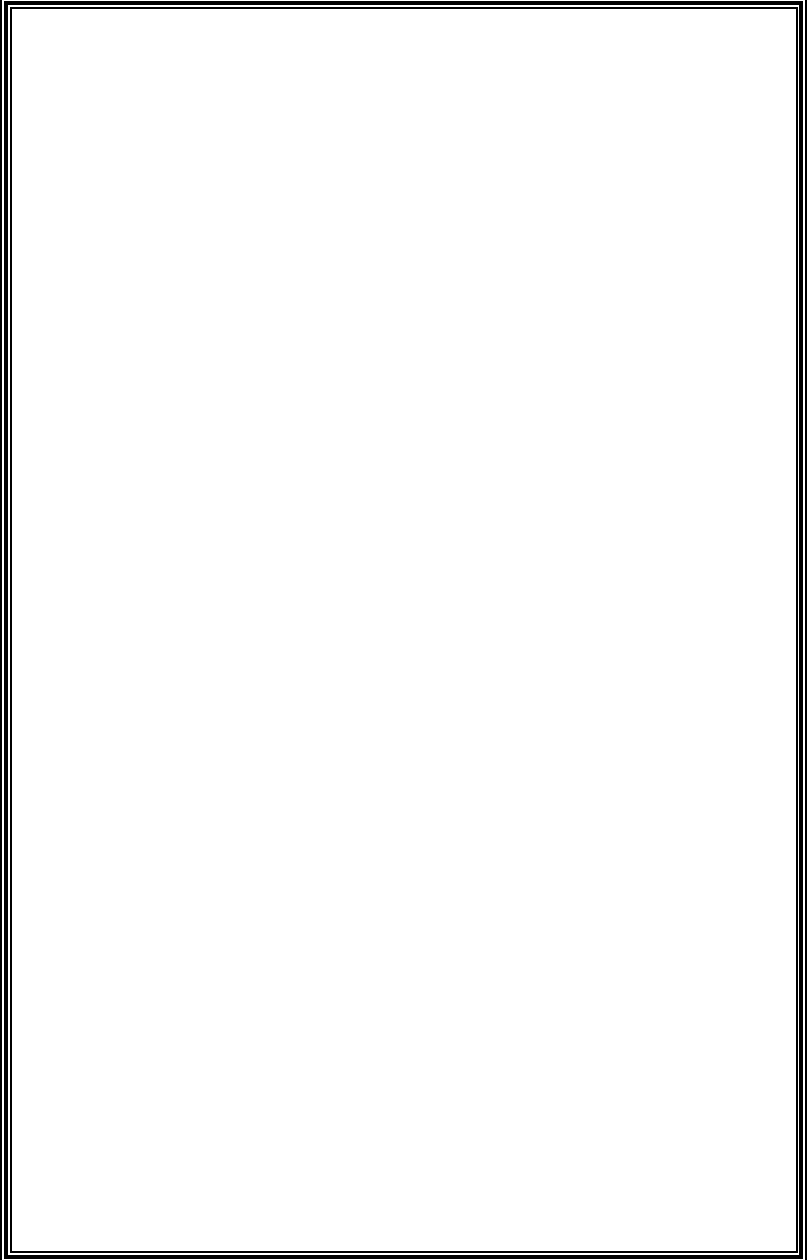
Bâtılın üstün gelmesine çalışan insanlar, fırsat buldukça ve ellerine imkân geçtikçe şeytânî ve sinsi bir takım gerekçelerle çalışan birer siyâset uzmanı mıdır? 41	41
“İhlâs” sâhibi “Hanîf” kimseler, şeytânî davranışlardan şiddetle kaçınırlar 43	43
Kur’ân’ın ve İslâm’ın hükümlerini, insanların mutluluğu için kifâyetsiz görerek veyâ beğenmiyerek beşerî kânunlara İslâmî bir kılıf giydirerek Mutluluk telkinlerinde bulunmak doğru mudur? 45	45
Kıyâmet niçin kopacak 48	48
Dünyevî ve uhrevî mutluluk, Ehl-i sünnet ve’l-cemâat yolunu tercih edip o yolda giden Müttekî’lerdir 55	55
Tevhîd, şirk, küfür ve nifâkın ne demek olduğunu iyi anlayarak Hanîf bir Müslümân olmak 57	57
En güzel âkıbeti elde etmeye çalışmak 59	59
Bu kitapçığı yazmamızın amacı 60	60
Bizim üzerimize düşen görev, ap-açık bir tebliğdir 62	62
Kısa bir yakarış 64	64
F İ H R İ S T 67	67

Âlimler de Yanılır mı?

A large rectangular box with a double-line border, containing 25 horizontal lines for writing. The lines are evenly spaced and extend across the width of the box, leaving a small margin from the right edge. The box is empty, ready for text to be written on it.

Âlimler de Yanılır mı?

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً

“Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın”.

Nisâ', 36

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْراً يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ.

“Allâhü Teâla, bir kimsenin hayrini dilerse, onu dinde fakih yapar (anlayışlı ve bilinçli kılar)”. Buhârî, Kitâbü'l-ilm, Cüz'.1.ss.28.

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“Allâhü Teâlâ kimi dilerse onu (kendisinde hayır gördüğü kimseleri), doğru yola iletir”.

Bakara, 213.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِلْإِسْلَامِ.

Bizi, îmâna ve İslâma hidâyet eyliyen Allâhü Teâlâ'ya hamd olsun.

Et-Tâcü'l-Câmiu fî Ehâdisi'r-Rasûl s.a.v.

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاعْفُ عَنَّا ۗ

أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ.

أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الفَاسِقِينَ.

“Ey Rabb'imiz, unuttuk yâhud yanıldı isek bizi tutub sorguya çekme. Ey Rabb'imiz, bizden evvelki (ümme) lere yüklediğin gibi üstümüze ağır bir yük yükleme. Ey Rabb'imiz, tâkat getiremeyeceğimizi bize taşıtma. Bizden (sâdir olan günahları) sil, bağışla, bizi mağfiret et, bizi esirge. Sen mevlâmızsın. Artık, kâfirler gürûhuna karşı bize yardım et”.

Bakara, 286.

“Artık, zâlimler gürûhuna karşı bize yardım et”.

“Artık, fâsıklar gürûhuna karşı bize yardım et”.